

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

1 2016
ročník XII.
cena 10,- Kč

Žehnání koní

foto: Kateřina Paulíková

Tři králové v MŠ

foto: Kateřina Paulíková

foto na titulní straně Ledvíny u Pralesu, Dalibor Horák

OBSAH

Slovo starosty	2	Učitelé z 2. stupně nachystali program	24
Výpis z usnesení jednání zastupitelstva	4	Vánoční výstava.....	24
Kultura pro všechny.....	7	Setkání s olympijskými hvězdami v Brně..	25
Společenská kronika	8	Školní ples očima Anety a Davida	26
Výstava krojových panenek	9	Knihovnická statistika	27
Jubilejní sňatky a slavnostní obřad	10	Vzpomínka na varhaníka F. Michalicu	28
Statistika obyvatel za rok 2015	10	Šupečka.....	29
Novinky a změny v kabelové televizi.....	11	Jak vznikla Lanžhotčanka	32
Linka pomoci obětem kriminality.....	13	„Mercedes“ mezi mužskými sbory	33
V Břeclavi je babybox	13	Slovácký krúžek bez Podlužáků	34
Biosférická rezervace Dolní Morava	14	Háčkování jí naplňuje život	36
Mimořádný Svatý rok milosrdenství.....	16	Nezávidím dnešní mládeži	37
Statistika farnosti za rok 2015	17	Písňe - a jejich stvořitelé.....	39
Opět jsme pomáhali potřebným.....	18	Zajatci.....	41
Zdravé zoubky	19	Frontové kalendárium	42
Canisterapie, jak se žije s postižením	20	Přísahy	45
Rozsvícení vánočního stromu v MŠ.....	20	Kuželkáři opět v akci.....	47
Tři králové	21	Lanžhotští florbalisté bojují o postup.....	47
Hudební hrátky pro Emmičku	21	Rybáři a jejich akce v minulém roce.....	49
Výprava za jarem v Ekocentru Trkmanka..	22	Ušlechtilá krása.....	50
První stupeň tradičně zpíval koledy	23	Zima u skautů	51
Od zápisu ocházeli budoucí prvňáčci	23	Něco o životě.....	52

Povzdech

Jan Vitásek

Já ve svém životě prožil spousty krásných příběhů,
z nichž jeden si obzvláště dobře pamatuji.
Zůstalo mi ve vzpomínkách, jak s půvabnou dívkou
po beskydských kopcích se potuluji.

Ale postupně jsem odrůstal a úplně jiná,
bohužel špatná vzpomínka, se v mém nitru usadila.
Já kvůli tomu také jak carský oficír bohatýrsky popíjel.
Ta dívka se totiž do neurčita vypařila.

Ale jak rychle jsem se naučil,
tak stejně rychle jsem se odnaučil pít.
Ono člověk stejně nic nezmůže, když někdo zradí
a nakonec odejde a nechá toho druhého být.

Slovo starosty

Jak ten čas letí! Vánoce jsou pryč, poletní vysvědčení dětí jste již viděli a jarní prázdniny v době vydání tohoto čísla našeho zpravodaje jsou také minulostí. Na druhou stranu se prodloužil den a přiblížilo se nám jaro. S tím ruku v ruce souvisejí přípravné práce na polích a zahrádkách. Nejinak je tomu i ve městě.

V současné době probíhá příprava a rozjezd naplánovaných projektů dle rozpočtových plánů. Z těch větších bych rád zmínil velkou rekonstrukci ulice Hrnčířská. Bude to stavba poměrně náročná zejména pro obyvatele na této ulici, protože vzhledem k poněkud „stísněným“ podmínkám bude docházet k značnému omezení přístupu k nemovitostem. Bude potřeba z jejích stran velké tolerance. Odměnou jim bude krásná nová komunikace, kterou si dotčení právem zaslouží.

Podobně tomu bude i v případě nového chodníku v ulici Masarykova v úseku od prodejny Coop na Náměstí až po zvýšený přechod k Masarykově základní škole. Jedná se opět o dotační akci z programu Mobility. Díky tomu, že se nám podařilo úspěšně navázat na předchozí projekty z tohoto programu, můžeme tak propojit hlavní veřejné budovy ve městě. V případě této akce si od toho slibuji zvýšení bezpečnosti našich dětí při cestě do školy, jídelny i družiny.

Rovněž připravujeme dlouho očekávanou opravu sociálních zařízení na prvním stupni základní školy. Snahou je vše načasovat tak, abychom co nejméně narušili výuku, tzn. že hlavní práce by měly proběhnout o prázdninách.

V přípravě jsou samozřejmě i další investice dle návrhu rozpočtu. K jejich realizaci bude docházet postupně, jakmile to bude možné po vyřízení všech administrativních a nezbytných záležitostí. Jedná se například o nový bezpečný chodník na ulici Školní, stavbu in-line dráhy na stadionu, parkoviště Kout, oprava vjezdu k bytovkám na Kostické ulici, oprava střechy Podlužanu, návrh studie úpravy Náměstí a další. Dočkat by se měli i obyvatelé ulice Na Dílni.

Kromě zmínovaných nových staveb nám doslova roste před očima stavba obřadní síně pod hřbitovem. Nyní jsme ve fázi dokončování hrubé stavby. Současně se rozvíjejí práce na stavbě kolumbária, což je, zjednodušeně řečeno, zeď, ve které jsou schránky na uložení urn. Jedná se o novinku nabízející další alternativu pro uložení ostatků. Předpokládáme, že zájem o tuto možnost se bude v budoucnu zvyšovat.

Z těch drobnějších akcí bych ještě zmínil zateplení stropu a pořízení akustických závěsů na pódiu v sále Podlužanu, čímž se zlepší uživatelský komfort pro návštěvníky plesů, zábav a kulturních vystoupení.

Od investic jsem tak plynule přešel do oblasti kulturního a společenského života ve městě. Ještě jednou bych rád touto cestou poděkoval všem, kteří přispěli svou pomocí, darem do tomboly i svou účastí na letošním společenském plese města.

V současné době se rovněž připravují nové kulturní akce na tento rok. Velkou zásluhu na tom má kulturní komise, která je doplněna o nové členy. O připravovaných akcích budete předem informováni na našich internetových stránkách i v kabelové televizi. A máme se prý těšit na nové akce!

Z dalších akcí, které očekáváme v tomto roce, bych zmínil rozvíhající pozemkovou reformu a digitalizaci katastrálních map. Vzhledem k rozsahu a charakteru dotčeného území se bude jednat o náročný zdoluhavý proces. Na druhé straně by se tím měla vyřešit spousta problémů ohledně hranic pozemků i přístupu k nim. Že se jedná o potřebnou věc, je zřejmé z různých debat a jednání týkajících se dané problematiky.

Spousta dotazů, dohadů i domněnek se vede kolem přípravy územního plánu. Nutno říct, že pořizování nového ÚP je složitý proces, který má svá stanovená pravidla. Příprava návrhu ÚP města Lanžhot se v současné době nachází ve fázi zpracování připomínek a námitek po veřejném projednání. Po vyhodnocení a zpracování všech podnětů bude následovat opětovné veřejné projednávání s uplatněnými změnami. Poté bude teprve takto upravený návrh předložen oficiálně zastupitelstvu města ke schválení. Ještě je třeba dodat, že na internetových stránkách města je možno nahlédnout na stávající i navrhovaný územní plán města.

Jestliže jsem na začátku zmínil jarní práce, rád bych se k tomuto tématu v závěru vrátil. Po letošní zimě se na našich komunikacích objevila spousta výtluků,

Společenský ples města

kteří bude nutno opravit. Paradoxně tomu nahrává právě mírná zima a střídání mínusových a plusových teplot. Jakmile tento stav pomine, necháme vše opravit najednou. Do té doby je třeba dbát zvýšené opatrnosti.

Další problematika patří do oblasti obnovy a udržování zeleně ve městě. Na žádost energetických závodů i z důvodů ohrožení padajícími větvemi jsme museli přistoupit ke skácení některých přerostlých stromů. Chtěl bych občany uklidnit ujištěním, že to bylo po důkladném zvážení a přezkumu odbornou firmou. Zároveň bude provedena náhradní výsadba vhodnějšími dřevinami.

Na závěr bych rád poděkoval všem za konstruktivní připomínky, podněty a podporu. Mám za to, že vytváření kulturního prostředí pro život ve městě je společným zájmem všech slušných občanů.

Mgr. Ladislav Straka
starosta města

Výpis z usnesení z 6. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot ze dne 7. 12. 2015

ZASTUPITELSTVO MĚSTA LANŽHOT

SCHVALUJE:

Z6/15/1) Program:

1. Zahájení
2. Schválení programu
3. Určení ověřovatelů zápisu a zapisovatelky
4. Informace starosty
5. Zpráva kontrolního výboru
6. Plnění rozpočtu za období 1. - 10. 2015
7. Rozpočet města Lanžhot na rok 2016, rozpočtový výhled na období 2017 - 2021 a záměr investičních akcí a oprav na rok 2016
8. Poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace TJ Sokol Lanžhot na zajištění volnočasových aktivit dětí, mládeže, tělovýchovy a sportu ve městě Lanžhot v roce 2016 a uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí této dotace
9. Poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace TJ Sokol Lanžhot na opravu střechy budovy tenisového oddílu + WC a opravu betonového schodiště u budovy kulturistiky v areálu Sokolské a uzavření veřejnoprávní smlouvy poskytnutí této dotace
10. Poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace spolku IQ Roma Servis na sociálně aktivizační službu pro rodiny s dětmi ve městě Lanžhot v roce 2016 uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí této dotace
11. Příspěvek na financování systému IDS JMK na rok 2016
12. Obecně závazná vyhláška č. 1/2015 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území města Lanžhot
13. Obecně závazná vyhláška č. 2/2015 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území města Lanžhot
14. Obecně závazná vyhláška č. 3/2015 o místních poplatcích
15. Prodej nemovitosti části pozemku parc. č. PK 2619/8 (st. 2055)
16. Prodej nemovitosti části pozemku parc. č. PK 2619/8 (2619/256 a 2619/257)
17. Prodej nemovitosti části pozemku parc. č. KN 1724/23
18. Prodej nemovitosti pozemku parc. č. KN 2906/23
19. Prodej nemovitosti pozemku parc. č. KN 2906/24

20. Stanovy spolku Místní akční skupina Dolní Morava
21. Informace o nájemní smlouvě se Společným družstvem POMORAVÍ
22. Bezúplatný převod majetku DSO Čistý Jihovýchod do majetku města Lanžhot
23. Diskuse
24. Závěr

- Z6/15/3** ověřovatele zápisu ověřovatele zápisu MUDr. Libuši Burýškovou a Mgr. Marka Uhlíře a zapisovatelku paní Annu Moučkovou
- Z6/15/7** rozpočet města Lanžhot na rok 2016, rozpočtový výhled na rok 2017 – 2021 a záměr investičních akcí a oprav na rok 2016 (příloha č. 1 – 3 materiálu k bodu č. 7)
- Z6/15/8** poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace TJ Sokol Lanžhot na zajištění volnočasových aktivit dětí, mládeže, tělovýchovy a sportu ve městě Lanžhot na rok 2016 ve výši 1.690.000 Kč a uzavření Veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/11/2015 s Tělovýchovnou jednotou Sokol Lanžhot, se sídlem Na Šlajsi 35, 691 51 Lanžhot, IČ 185 10 973 (příloha č. 1 materiálu k bodu č. 8 programu)
- Z6/15/9** poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace TJ Sokol Lanžhot na opravu střechy budovy tenisového oddílu + WC č. p. 419 na parcelním čísle st. 1288 a opravu betonového schodiště u budovy kulturistiky v areálu Sokolské ve výši 194.000 Kč a uzavření Veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/12/2015 s Tělovýchovnou jednotou Sokol Lanžhot, se sídlem Na Šlajsi 35, 691 51 Lanžhot, IČ 185 10 973 (příloha č. 1 materiálu k bodu č. 9 programu)
- Z6/15/10** poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace IQ Roma servis, o. s., na sociálně aktivizační službu pro rodiny s dětmi ve městě Lanžhot na rok 2016 ve výši 15.000 Kč a uzavření Veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/13/2015 s IQ Roma servis, o. s., se sídlem Vranovská 846/45, 614 00 Brno, IČ 653 41 511 (příloha č. 1 materiálu k bodu č. 10 programu)
- Z6/15/12** Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2015 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území města Lanžhot
- Z6/15/13** Obecně závaznou vyhlášku č. 2/2015 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území města Lanžhot
- Z6/15/14** Obecně závaznou vyhlášku č. 3/2015 o místních poplatcích

Z6/15/15 prodej nemovitosti, části pozemku parc. č. PK 2619/8, dle geometrického plánu č. 1709-020/2015 vyhotoveného Krčmař Karel, nám. TGM 9a, 690 02 Břeclav, ze dne 20. 08. 2015, parc. č. st. 2055 o výměře 7 m², zapsaného na LV 10001 pro obec a k. ú. Lanžhot, xxx, xxx, 691 51 Lanžhot, za cenu 135 Kč/m²

Z6/15/16 prodej nemovitosti, části pozemku parc. č. PK 2619/8, dle geometrického plánu č. 1730-025/2015 vyhotoveného Krčmař Karel, nám. TGM 9a, 690 02 Břeclav, ze dne 9. 11. 2015, pozemky parc. č. 2619/256 o výměře 10 m² a parc. č. 2619/257 o výměře 12 m², zapsaného na LV 10001 pro obec a k. ú. Lanžhot, xxx, xxx, 691 51 Lanžhot za cenu 50 Kč/m²

Z6/15/20 nové úplné znění stanov spolku Místní akční skupina Dolní Morava, z. s., IČ 26667401, se sídlem Náměstí 177, 691 51 Lanžhot v příloženém znění (příloha č. 1 materiálu k bodu č. 20)

Z6/15/22 uzavření Smlouvy o bezúplatném převodu předmětu podpory mezi městem Lanžhot a DSO Čistý Jihovýchod, se sídlem ve Velkých Pavlovicích, Tovární 22, 691 06 Velké Pavlovice, IČ 75117436 (příloha č. 2 materiálu k bodu č. 22)

NESCHVALUJE:

Z6/15/17 prodej nemovitosti, části pozemku parc. č. KN 1724/23 zapsaného na LV 10001 pro obec a k. ú. Lanžhot

Z6/15/18 prodej pozemku parc. č. KN 2906/23 o výměře 177 m²

Z6/15/19 prodej pozemku parc. č. KN 2906/24 o výměře 256 m²

BERE NA VĚDOMÍ:

Z6/15/5 zprávu kontrolního výboru

Z6/15/6 plnění rozpočtu města Lanžhot za období 1. - 10. 2015

Z6/15/11 sdělení o výši každoročního příspěvku obcí na standard dopravní obslužnosti na základě Smlouvy o zajištění financování systému IDS JMK

Z6/15/21a) informace o nájemní smlouvě se Společným družstvem Pomoraví ze dne 12. 1. 2012

UKLÁDÁ:

Z6/15/21b) Radě města Lanžhot připravit výpověď nájemní smlouvy uzavřené mezi městem Lanžhot, jako pronajímatelem a Společným družstvem Pomoraví, družstvem, IČ: 49973941, se sídlem Lanžhot, ul. Nová č. p. 550, okres Břeclav, PSČ 69151, jako nájemcem, dne 12. 1. 2012

Z6/15/21c) Radě města Lanžhot vypsát výběrové řízení na pacht zemědělských pozemků města Lanžhot, a to do 31. 3. 2016

Mgr. Ladislav Straka, starosta města

Kultura pro všechny

Za kulturní komisi Hana Tučková

Členové kulturní komise Městského úřadu Lanžhot pro rok 2016 chystají akce zaměřené na všechny věkové skupiny obyvatel. Snažíme se o zajištění kulturního vyžití dětí, mládeže až po nejstarší generaci. Často však se stává to, že účast návštěvníků je malá. Svědčí to o tom, že opravdu v Lanžhotě již není o nic zájem? Pravděpodobně ne. Často slyšíme z úst našich občanů, že se zúčastnili kulturních akcí mimo Lanžhot a citují: „Tam bylo plno. Všichni se bavili, tancovali mladí i staří, zpívalo se.“ Kde je příčina? Na kulturní vystoupení do jiných obcí naši občané jedou, ale místní kultura je nezajímá. Rovněž účast na koncertu Jiřího Zonygy bylo velká. Nechce se mi věřit, že to bylo z důvodu volného vstupu. Proto začneme každý u sebe a vyberme si z bohaté nabídky.

14. dubna se můžete ve velkém sále městského úřadu setkat s tvůrci a moderátorem pořadu Českého rozhlasu Brno „Toulky českou minulostí“.

23. dubna se chystá sportovní den pro všechny generace s doprovodným programem. Hlavní náplní bude běh na různé dlouhé trasy s konečným vyhlášením vítězů jednotlivých kategorií, předání věcných cen a medailí. Symbolické startovné bude věnováno předem určenému nemocnému dítěti.

8. května v odpoledních hodinách připravíme kulturní program našim maminkám, babičkám a tetičkám k jejich svátku.

5. června se představí náš a přizvané ženské sbory v pořadu „Zpívání ženských sborů“.

11. června bude v místním muzeu v rámci Festivalu muzejních nocí celodenní pro-

gram s ukázkami zhotovování krojových součástí, pečení lanžhotských přegulovaných koláčků, vystoupení dětského národopisného souboru z Moravské Nové Vsi za doprovodu dětské cimbálové muziky, výstava krojovaných panenek a večer vystoupení skupiny Flasch band. Doprovodným programem pro děti budou soutěže a kvízy o znalosti našeho města a okolí.

18. června na Ostředku dětský den se sou-
těžemi, projíždky na koních

24. června na sokolském stadionu večerní vystoupení rockových skupin

19. a 20. července – letní kino na sokolském stadionu

30. července – přehlídka dechových hudeb na sokolském stadionu

13. srpna - netradiční dueta – chceme pozvat na vystoupení zpěváky z Lanžhota, kteří spolu nezpívají, pouze se nachystají na tuto akci. Rádi přivítáme, pokud se zpěváci přihlásí sami a nachystají si písničku, kterou s hudebním doprovodem zazpívají. Dáváme tak možnost nejenom známým duetům, ale všem, kteří chtějí zpívat.

16. a 17. srpna – letní kino na sokolském stadionu

16. září – to bude již tradiční předhodovní zpívání mužských sborů a jejich hostů

Mimo tyto vyjmenované akce budou probíhat pravidelné krojované taneční zábavy, opakující se akce pořádané místními organizacemi a majiteli hospod. V podzimních měsících chystáme ještě divadelní představení a na závěr roku kulturní vystoupení na Náměstí.

Věřím, že si z široké nabídky vyberete a rádi vás uvidíme na připravovaných akcích.

Společenská kronika

Hana Tučková

Narozené děti

Vojtěch Michalovič

Ivana a Lukáš Michalovičovi, Břeclavská

Martin Omasta

Petra a Jan Omastovi, Stráže

Linda Slezáková

Kateřina a Luboš Slezákoví, Dolní

Natálie Jahnová

Jana Jahnová a Zdenek Trubač, Na Peci

Sebastian Böthig

Ludmila a Jiří Böthigovi, MUDr. Kepáka

Dominik Průdek

Michaela Gajdová a Jaroslav Průdek, Na Dílni

Jakub Ciprys

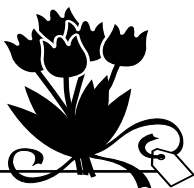
Ivona a Petr Ciprysovi, Sadová

Sebastian Kacr

Anna a Vladimír Kacrovi, Masarykova

Eliška Knapová

Katarína Knapová a Pavel Havránek, U Hřiště

Výročí narození

94 let

Františka Kubíková, Břeclavská

93 let

Jan Balga, B. Němcové

91 let

Anna Fojtíková, Vinohrady

Jiřina Heklová, Hrnčířská

85 let

Anežka Tučková, Komenského

Zdena Uhrová, Sokolská

Marie Fojtíková, Sokolská

Vlasta Ciprysová, Kostická

80 let

Zdenka Bartošová, Komárnov

Marie Uhrová, Sokolská

Anna Němečková, U Stadionu

Ludmila Ciprysová, Nová

75 let

Ladislav Gajda, K. Černého

František Uher, Hrnčířská

Ludmila Uhrová, Kostická

Božena Tučková, J. Wolkera

Anna Polachová, Zámecká

Věra Šestáková, Smetanova

70 let

Pavel Trčka, Masarykova

Marie Kočárková, Břeclavská

Jan Bartoš, Břeclavská

Martin Mráz, MUDr. Kepáka

Jiří Sedláček, Gagarinova

Milúše Kosková, Nová

František Koriták, U Stadionu

Marie Straková, Nádražní

František Šulák, MUDr. Kepáka

Bohumil Linha, Kostická

Marie Uhrová, Komenského

Jaroslava Škrobáčková, Sokolská

Anna Tučková, Břeclavská

Ladislav Kosek, Nová

Dana Šestáková, Na Peci

Zdenka Vystrčilová, Vinohrady

65 let

Antonín Uher, Na Peci

Drahomír Batka, MUDr. Kepáka

František Ciprys, Masarykova

Jiřina Vystrčilová, M. Šolochova

Marie Pilnajová, I. Příční

Josef Lavička, Masarykova

Josef Straka, Vinohrady

Jarmila Černá, Gagarinova

Jana Čapková, Stráže

60 let

Jarmila Hrnčířová, Břeclavská

Jiří Švirga, Hrnčířská

Bohuslav Léta, Nádražní

Anna Šestáková, Gagarinova

Zdeněk Fabiřovic, Zahradní

Peter Čabák, Kostická

Zdeněk Šilinek, Vinohrady

Marie Šuláková, Mlýnská I.

František Fojtík, Vinohrady

Božena Bartošová, Školní

Marie Poláčková, Masarykova

Božena Budínová, Gagarinova

Vladimír Černý, Pastvisko I.

Stanislava Šestáková, Nádražní

Miroslav Mucha, Nová

Růžena Vališová, Komenského

Karol Králík, Kostická

Žádáme občany, kteří si nepřejí zveřejnění svých jmen nebo jmen svých příbuzných (narozené děti, sňatky, výročí narození, výročí sňatků, úmrtí) ve společenské kronice zpravodaje, aby toto nahlásili vždy před uzávěrkou zpravodaje v kanceláři městského úřadu. Naopak upozorňujeme ty, kteří slaví jubilejní sňatky a neměli svatbu v Lanžhotě, že nemáme možnost toto zjistit z matričních knih uložených na městském úřadě.

Pokud chcete, aby vaše jubileum bylo zveřejněno, oznamte toto také na úřadě.

Výstava krojových panenek

Za kulturní komisi Hana Tučková

Jak už jsem uvedla v článku „Kultura pro všechny“, přihlášili jsme se do Festivalu muzejních nocí, který se letos koná v době od 20. května do 11. června. Již v loňském roce se oživil život v muzeu ukázkami prací na zhotovování kroje. Také letos v tom chceme pokračovat, rozšířit nabídku ukázek a ve výstavní místnosti připravit **výstavu krojovaných panenek**. Z tohoto důvodu se obracím

na širokou veřejnost s prosbou o zapůjčení panenek v kroji, ať už lanžhotském, nebo jakémkoliv. Víím, že v mnoha rodinách takové panenky jsou. Jsou opéčovány a uchovávány z generace na generaci. Výstava by byla otevřena v den otevřeného muzea, tj. 11. června, a po tomto datu pro děti z mateřské školy a žáky základní školy, případně další zájemce. Ručíme za to, že budou v pořádku vráceny. Předem děkuji za pochopení a ochotu.

Úmrtí

Anna Brantalíková, 58 let, Kostická

Marie Petrlová, 94 let, Kostická

Věra Bilkovičová, 56 let, Kostická

Drahomír Maděříč, 93 let, Masarykova

František Michalica, 89 let, Kostická

Mojmír Bartoš, 88 let, Kout III.

Ludmila Dršťková, 89 let, Nová

Ján Daniel, 73 let, Kout II.

Oldřich Říha, 54 let, Na Dílni

Lidmila Havlíčková, 83 let, Pastvisko I

Jaroslav Uher, 71 let, Nová

Josef Tuček, 67 let, MUDr. Kepáka

Jubilejní sňatky a slavnostní obřad

Hana Tučková

Každoročně, zpravidla v měsíci květnu, připravují slavnostní obřad v obřadní síni Městského úřadu Lanžhot, na který zvou manželské páry, které letos slaví významné jubileum a to 50, 55, 60 a více let od uzavření manželství. Protože jediným zdrojem informací, o které manželské páry se jedná, jsou matriční knihy manželství uložené na městském úřadu, kam se zapisují sňatky

pouze v Lanžhotě, není možné jinak zjistit, kteří manželé měli sňatek mimo naši obec. Rádi je však uvítáme na tomto obřadu, a proto je prosím, pokud si letos připomenou svá výročí uzavření manželství a chtějí se tohoto slavnostního obřadu zúčastnit, aby mně tuto skutečnost nahlásili. Připravený obřad je velmi pěkný, dojemný, zakončený společným obědem a neformální besedou. Děkuji předem.

Jubilanti z roku 2015

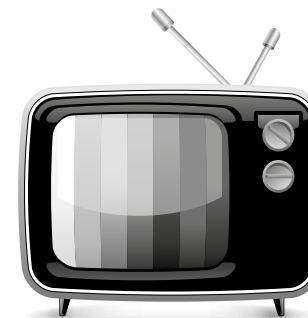
Statistika obyvatel za rok 2015

Počet obyvatel k 1. 1. 2015	3 690
Narození	32 (13 děvčat a 19 chlapců)
Přihlášení	52
Úmrtí	38 (26 žen a 12 mužů)
Odhlášení	34
Počet obyvatel k 31. 12. 2015	3 702
Sňatky	13 našich občanů (z toho 6 v Lanžhotě)
Celkem obyvatel	3 702
Muži	1797
Ženy	1905
Průměrný věk	42 let

Novinky a změny v kabelové televizi

Radek Novák

Zdá se to neuvěřitelné, ale lanžhotská kabelová televize je v provozu již téměř 22 let. Za tuto dobu prošla mnohými změnami. Po uvedení do provozu v roce 1994 bylo v její nabídce 16 analogových TV programů a k síti bylo připojeno asi 300 domů. V současnosti je vysíláno 60 digitálních programů a službu využívá více jak 900 lanžhotských domácností. Kabelová televize je po celou dobu rozvíjena tak, aby udržela kontakt s moderními technologiemi televizního vysílání a současně byla pro občany zachována příznivá cena. V souvislosti se změnami, ke kterým došlo na začátku roku 2016, se objevilo mnoho dotazů, na které se pokusím v následujícím textu odpovědět.

Jak vzniká programová nabídka? Kdo určuje, které programy do ní budou zařazeny?

Programy v kabelové TV se skládají ze tří skupin. Zaprvé jsou to programy dostupné pomocí pozemního TV vysílání. Tyto programy jsou dané a o jejich složení a počtu nerozhodujeme. Snahou kabe-

lové TV je distribuovat všechny programy dostupné v pozemním vysílání. To je v současnosti splněno, ale v některých případech naráží tato snaha na právní omezení (např. povinnost vypínání fotbalových přenosů na slovenských programech). Druhou skupinu tvoří placené programy. O zařazení těchto programů rozhoduje rada města na základě poptávky od občanů, nabídky jednotlivých programových operátorů a technické dostupnosti. Nabídku pak doplňují neplacené programy dostupné ze satelitu.

Obecně vzato je programová nabídka navržena pro většinového diváka a je kompromisem mezi počtem placených programů a výší poplatku za kabelovou TV. Část diváků má zájem o více sportovních programů, jiná část zase o filmy, dokumenty atd. Zařazení všech požadovaných programů by ale znamenalo výrazný vzrůst poplatku a s tím by zase jiná část občanů nesouhlasila.

Z čeho se skládá roční poplatek za kabelovou televizi?

Poplatek za KT se skládá z poplatku za placené programy (odvádí se provozovatelům programů), poplatku autorským organizacím (OSA, Dilia atd.) a poplatku za službu

Proč došlo ke sjednocení základní a rozšířené nabídky?

Rozdělení na základní a rozšířenou nabídku vzniklo asi před 18 lety a technické provedení odpovídalo tehdejšímu analogovému způsobu distribuce televizního signálu. Pro digitální televizní signál DVB-T je toto rozdělení nepoužitelné, neumožňuje vysílat digitálně rozšířené programy a ani dále navyšovat počet programů. Proto bylo nutné sloučit programy do jednotné nabídky. Po sjednocení nabídek, ke kterému došlo na začátku tohoto roku, jsou již všechny programy vysílány v digitální kvalitě, byl navyšen celkový počet programů a síť je připravena na další rozvoj.

dodávky signálu do domu. V roce 2016 tvoří součet poplatků za placené programy a poplatků autorským organizacím téměř celou výši platby občanů za KT. Z ročního poplatku za kabelovou TV ve výši 1320 Kč tvoří poplatky za placené programy 1272 Kč. Za službu dodávky signálu do domu (včetně cca 50 neplacených programů, údržbu, elektrinu atd.) zaplatí občan pouhých 48 Kč za rok. To považují za mimořádně výhodnou službu.

Proč dochází ke změnám programů?

Jak jsem již zmiňoval, část programů v kabelové TV je tvořena programy převzatými z pozemního digitálního vysílání, u kterého čas od času dochází ke změnám v programové nabídce. Některé stanice zanikají (vzpomeňme třeba Pětku, Z1) a jiné zase vznikají. Signál pozemního vysílání přebíráme jako celek a o složení a počtu programů nerozhodujeme.

Tyto změny nemají žádný vliv na poplatky za kabelovou TV, protože zmíněné programy jsou dodávány zdarma. Jiné je to u placených programů, v jejich případě může kabelová TV garantovat celoroční vysílání. Pokud by se stalo, že by některý z placených programů během roku ukončil vysílání (i když je to velmi málo pravděpodobné), byl by nahrazen jiným programem s odpovídajícím obsahem. Placenými programy jsou Spektrum, Discovery Channel, Minimax, Nova Sport 1, Eurosport 1, Universal Channel a CS Film/CS Mini.

Proč dochází k vypínání fotbalových přenosů na STV?

Práva na část fotbalových přenosů Evropské ligy zakoupila na tři roky společnost CET21. Tato společnost vyzvala soudním příkazem všechny provozovatele kabelových

TV v ČR k tomu, aby technickými prostředky znemožnili vysílání programů STV ve chvíli, kdy jsou na STV1 nebo STV2 vysílány vybrané zápasy Evropské ligy. Toto rozhodnutí musíme respektovat.

Jaká je technická kvalita vysílaných programů?

Všechny digitální programy jsou vysílány ve standardu DVB-T, čemuž odpovídá vysoká kvalita obrazu i zvuku. Veřejnoprávní programy a prémiový program NOVA SPORT 1 jsou k dispozici také ve vysokém rozlišení (Full HD). U většiny programů je podporována služba EPG (elektronický programový průvodce) a interaktivní vysílání HbbTV. Souběžně jsou (pro občany vlastníci starší typy televizorů) vysílány také analogové programy. Nabídka v analogu je omezena na základní české celoplošné programy a placené programy. Analogová nabídka se již nebude dále rozvíjet a bude do budoucna tlumena.

Jaký si máme koupit televizor, abychom naladili všechny programy?

Pro příjem kompletní nabídky digitálních programů je potřeba TV s podporou systému DVB-T/MPEG-4 (to jsou prakticky všechny nyní prodávané TV). Pokud divák vlastní starší typ TV s podporou pouze DVB-T/MPEG-2, nebude moci přijímat HD programy a malou část nových programů. Pokud budete kupovat televizor v letošním roce, tak doporučuji nákup přístroje s podporou budoucího standardu DVB-T2/HEVC.

Kde najdu seznam vysílaných programů?

Pravidelně aktualizovaný seznam programů je k dispozici na městském úřadě anebo si jej lze stáhnout z internetových stránek města www.lanzhot.cz

Línka pomoci obětem kriminality a domácího násilí má číslo 116 006

Pracuje nonstop, je bezplatná a poskytuje diskrétně odborné rady.

Na telefonní linku 116 006 se může obrátit každý, kdo se cítí být obětí trestného činu, a to bez ohledu na to, zda trestný čin byl nebo nebyl oznámen. Volat mohou oběti různých forem násilí včetně násilí domácího. Pomoc na lince je určena i obětem nedbalostních trestných činů, např. dopravních nehod. Linka poskytuje okamžitou pomoc, rady a informace ženám, mužům i dětem. Volat mohou lidé i při pouhém podezření, že jsou obětí některé z forem domácího násilí, ať už fyzického, psychického, ekonomického, či sociálního, stalkingu, nebezpečných výhrůžek a podobného trestního jednání.

Na linku 116 006 mohou volat pozůstalí po obětech úmyslných i nedbalostních trestných činů, kterým linka zprostředkuje rychlou a nadstandardní pomoc Bílého kruhu bezpečí nebo nejbližší situované

kvalitní služby. Linka poskytuje pomoc také svědkům trestných činů, kteří byli událostí traumatizováni, potřebují psychickou podporu a informace o svých právech a ochraně.

Provozovatel linky Bílý kruh bezpečí věnuje výraznou pozornost prevenci kriminality a na linku mohou zavolat i lidé, kteří se odůvodněně obávají, že se mohou stát obětí trestného činu a svou situaci potřebují konzultovat.

Vznik a provoz této nové služby je realizován díky finanční podpoře Nadace Open Society Fund Praha a programu Dejme (že)nám šanci, který je financován z Norských fondů.

Více informací naleznete na webových stránkách www.linka-pomoci.cz

V Břeclavi je babybox

V pátek 18. prosince 2015 ve 12 hodin byl v Nemocnici Břeclav uveden do provozu babybox.

Babybox je zařízení určené pro bezpečné odložení novorozence jako krajní řešení a pomoc matkám nebo rodičům v tíživé psychické nebo sociální situaci. Umožňuje anonymně odložit dítě, které vzápětí dojde veškerou zdravotní péčí a sociální pomoc.

Břeclavský babybox je 68. v pořadí. Hodnota babyboxu je 300 tisíc korun. Polovinu pořizovací ceny poskytlo město Břeclav, zbývající část byla uhrazena díky sponzorským darům a příspěvkům od podnikatelů, soukromých osob, měst a obcí z regionu (více na www.babybox.cz). Výrobce babyboxu je společnost STATIM, instalaci a zprovoznění zajišťovala firma MONTEL.

Hlavní myšlenkou babyboxu je, aby žena mohla odložit své dítě zcela anonymně, ale zároveň aby zařízení bylo ihned přístupné zdravotnickému personálu dětského oddělení, který se o miminko postará. Nemocnice je pavilonového typu s jedním hlavním vstupem do areálu. Dětské oddělení se nachází v objektu uprostřed areálu. Proto by umístění babyboxu v blízkosti oddělení bylo problematické.

Vhodné místo pro umístění babyboxu se nakonec podařilo najít v prostorách pavilonu H (u vstupu na pohotovost), který je přístupný jak z ulice, tak i z areálu nemocnice. Po spuštění signalizace může být personál dětského oddělení u děťátka v babyboxu za necelých pět minut.

Babyboxy v České republice existují sotva deset let. Zachránily přitom už 129 lidských životů.

Biosférické rezervace Dolní Morava

UNESCO vyhlásilo celosvětový Program Člověk a biosféra (Man and the Biosphere - MaB) v roce 1970. Jeho cílem je „podpořit rozumné využívání přírodních zdrojů, zlepšit vztah člověka k životnímu prostředí; předpovídat důsledky dnešních aktivit na zítřejší svět a posilovat schopnosti účinně hospodařit s přírodními zdroji“. Pro plnění těchto cílů jsou vyhlášovány biosférické rezervace (BR).

Specifikem BR je to, že nejsou zaměřeny pouze na ochranu přírody, ta představuje pouze jeden z jejich úkolů, který musí být doplněn o podporu těch lidských činností, které vedou k udržitelnému využití zdrojů a pozitivnímu rozvoji krajiny. Nezbytným prvkem každé BR musí být podíl „lidského elementu“ nejen v krajině, ale také v účasti na koordi-

naci BR s rovnoměrným zapojením různých subjektů.

V České republice je v současnosti šest BR (Krkonoše, Křivoklátsko, Šumava, Třeboňsko, Bílé Karpaty a Dolní Morava).

Naše obec je součástí **BR Dolní Morava**, která je nejmladší a nejmenší z českých BR (2003, 349 km²). Vznikla rozšířením bývalé Biosférické rezervace Pálava (1986) o Lednicko-valtický areál a lužní lesy v oblasti Podluží mezi Břeclaví, Mikulčicemi a soutokem řek Moravy a Dyje.

Jako jediná BR v ČR není ani územně, ani organizačně totožná s žádnou chráněnou krajinnou oblastí nebo národním parkem. Nachází se zde 25 zvláště chráněných území, dva mezinárodně významné mokřady, 20 lokalit evropské soustavy Natura 2000, Lednic-

ko-valtický areál zapsaný na Seznam světového dědictví UNESCO, dva přírodní parky atd. **Jako jediná BR u nás se těší dvojnásobnému statutu UNESCO**, což ji činí jedinečnou, protože se jedná o skutečnost, která není ani v celosvětovém měřítku příliš obvyklá.

V ČR se také jedná o **jedinou BR, která je řízena nevládní organizací - obecně prospěšnou společností (OPS)**, v jejíchž orgánech jsou zastoupeny obce, podnikatelské subjekty, profesní komory, Mendelova univerzita a nevládní organizace působící na území BR.

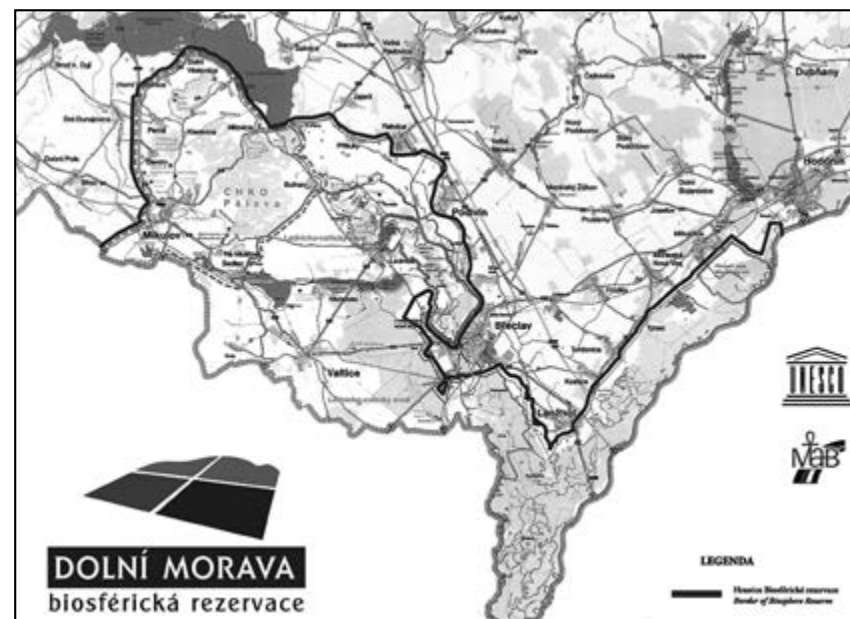
Úkolem OPS je mimo jiné vytvářet vhodné podmínky pro udržitelný hospodářský rozvoj a participační řízení BR, podporovat ochranu přírody, krajiny a kulturních tradic, vědecký výzkum, monitoring, výchovu a vzdělávání. OPS ve spolupráci s partnery realizuje konkrétní domácí i mezinárodní projekty, rozvíjí publikační činnost a vzdělá-

vací aktivity nebo pracuje jako koordinátor LVA - památky na Seznamu světového dědictví UNESCO.

Filozofie BR Dolní Morava je od počátku nastavena s cílem ukázat, že i když je ochrana přírody jedním z hlavních cílů BR, nemůže být cílem jediným. Daleko důležitější je zabezpečit management kulturní krajiny ve spolupráci a v dohodě s krajinnými profesemi (zemědělci, lesníky aj.), vlastníky pozemků, podnikateli a dalšími subjekty tak, aby ochrana biologické a kulturní rozmanitosti nepostrádala sociální, ekonomický a environmentální základ.

Dolní Morava byla v roce 2014 na jednání Programu MaB ve Švédsku vyhlášena jako první a dosud jediná BR v ČR jako Modelová biosférická rezervace v rámci Světové sítě biosférických rezervací.

Více informací na: www.dolnimorava.org

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE LANŽHOT

Mimořádný Svatý rok milosrdenství 2015-2016

Milí čtenáři městského zpravodaje,

když uvažuji o příspěvku pro letošní velikonoční číslo městského zpravodaje, myšlenky mě vedou k tomu, co je v církvi tento rok velmi živé a důležité.

Od 8. prosince 2015 do 20. listopadu 2016 prožíváme Svatý rok milosrdenství, který vyhlásil papež František. Motto tohoto roku je inspirováno větou z Lukášova evangelia:

„Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.“

(Lk 6,36) Podle papeže Františka není milosrdenství

prázdným pojmem, ale tváří

Boha, která se stala viditelnou v Ježí-

ši Kristu. Papež si přeje, aby křesťanský lid během Svatého roku více přemýšlel o skutcích tělesného a duchovního milosrdenství a uskutečňoval je. V letošní postní době se tedy snažíme Boží milosrdenství objevovat a nebojím se říct všichni jednat podle skutků milosrdenství.

Skutky tělesného milosrdenství: dát najíst hladovému a napojit žíznavého, odívát toho, kdo nemá co na sebe, přijímat cizince,

domáhat nemocným, navštěvovat vězněné, pohřbívat mrtvé.

Skutky duchovního milosrdenství: radit pochybujícím, vyučovat nevědomé, napomínat hříšníky, těšit sklíčené, odpouštět urážky, trpělivě snášet obtížné lidi, modlit se k Bohu za živé i mrtvé.

Dovolím si v této souvislosti pro naše povzbuzení citovat z pastýřského listu našeho metropolity arcibiskupa Graubnera k adventu 2015, píše:

„Boží moc však respektuje svobodu každého z nás. Uzdravující sílu Božího milosrdenství zakusí ten, kdo uznává, že není do-

konalý, že Boží milosrdenství potřebuje a prosí o ně.

Možnost odpuštění ve zpovědi se nabízí všem, i těm, kdo nebyli u zpovědi velmi dlouho. Mimořádnou příležitost ke smíření s Bohem a církví mají všichni, kteří církev opustili, nebo upadli do církevních trestů. Všichni zpovědníci mají pro tento rok právo rozhřešit hříchy vyhrazené biskupovi. Od začátku doby postní budou mít vybraní kněží v katedrálách a při lidových misiích možnost rozhřešit i hříchy vyhrazené pape-

ži. Nebojte se oslovit své duchovní pastýře, kteří vám rádi poradí a pomohou.

Mimořádnou příležitost nabízím všem, kteří nemají pokřtěné děti pro jakékoliv komplikace nebo zanedbání či nedorozumění. Jedinou podmínkou pro křest dětí bude upřímný úmysl jim také předat víru a ve víře je vyučit. Kromě stále možnosti ve všech farnostech bude společná příprava rodičů na křest dětí ve všech děkanátních městech. Příprava začne po Vánocích a bude uzpůsobena situaci žadatelů. Těm rodičům, jimž samotným chybí náboženská výchova, bude nabídnuta pomoc.

Podobně mohou dospělí kromě svých farností i v děkanských kostelích využít příležitost přípravy ke křtu či prvnímu svatému přijímání a biřmování, nebo najít pomoc při návratu k přijímání svátostí třeba po dlouhé době.

Na odpuštění od Boha i církve bychom všichni měli odpovědět odpuštěním všem, kteří se nějak provinili proti nám. Spustit uzdravující lavinu odpuštění! Rok milosrdenství nás zve, abychom ukončili staré spory, odpustili staré křivdy a smířili se se všemi. Odpouštění je síla, která křísí k novému životu a vlévá naději. Odpuštění je základním rysem křesťanské kultury, je nejzřetelnějším výrazem milosrdné lásky a barometrem věrohodnosti naší víry. Odpuštění

je však třeba žít každý den i v maličkostech. Při odpuštění se nemusíme ptát, jestli si to dotyčný zaslouží. Odpuštění je nezasloužený dar, který obohacuje především toho, kdo odpouští. Hlavním důvodem pro odpuštění je, že Bůh odpustil nám.

Abychom se taky sami stali nástrojem Božího milosrdenství, budeme si během roku často připomínat skutky tělesného i duchovního milosrdenství. Budeme se v nich prakticky procvičovat, jeden druhého povzbuzovat. Velmi se těším na to, že se v našich farnostech naučíme v této věci spolupracovat a dobré skutky organizovat, že rozkvetne služba dobrovolníků Charity. Pracovníky Charity prosím, aby se ujali iniciativy. Rok milosrdenství je mimořádnou příležitostí právě pro Charitu, jejíž jméno česky znamená milosrdná láska.

Více se můžeme dozvědět na webu ke Svatému roku milosrdenství: <http://tisk.cirkev.cz/aktualni-temata-rb/jubileum-milosrdenstvi/>

Přeji vám všem, čtenářům městského zpravodaje, aby letošní rok byl pro nás rokem, kdy máme šanci ukončit staré spory, odpustit staré křivdy a vyjít na cestu smíření. Přeji všem požehnané velikonoční svátky Kristova umučení, smrti a vzkříšení.

Váš duchovní otec Josef

Statistika farností za rok 2015

Úkony duchovní správy	2015	2014	2013	2012
Svatby	5	9	2	2
Křty	15	15	19	14
Pohřby	22	17	28	19
1. sv. přijímání	9	13	11	7
Svátoost nemocných	86	91	80	66
Náboženství	41	39	45	46

Opět jsme pomáhali potřebným

Jaroslava Bartošová

Patnáctá Tříkrálová sbírka proběhla v Lanžhotě v sobotu 10. ledna.

Na tuto již tradiční sbírku si občané natolik zvykli, že mnoho jich koledníky vyhlíží. Pokud se z něj-

kého důvodu u jejich dveří neobjeví nebo se k nim nedozvoní, tak je to mrzí, že nemohli svůj příspěvek do kasičky dát. Letos byli dárce opět velmi štedří – vybralo se celkem 103 974 Kč. Držíme si tak stále třetí místo v okrese po Břeclavi – 177 927 Kč a Velkých Bílovicích – 117 267 Kč. Celkem se v okrese vykoledovalo 2 350 871 Kč. Velké poděkování patří všem, kdo do pokladniček přispěli, ale také všem kolední-

kům, kteří věnují nezištně svůj čas ve prospěch pomoci druhým.

Vaše dary budou využity na rozvoj a realizaci těchto projektů

- Charitní ošetrovatelská služba – zabezpečuje odbornou zdravotní péči lidem v jejich přirozeném domácím prostředí
- Charitní pečovatelská služba – služba poskytovaná seniorům a zdravotně postiženým občanům, kteří z různých důvodů potřebují k zajištění běžného života pomoc druhé osoby
- Domov sv. Agáty pro matky s dětmi – pomáhá matkám s dětmi v krizových situacích
- Dobrovolnické centrum při OCH Břeclav – koordinuje a metodicky vede dobrovolnickou pomoc
- Nízkoprahové denní centrum pro lidi bez domova a Azylový dům pro muže

Tříkrálová sbírka 2016 - foto: Kateřina Paulíková

malí koledníci - foto: Kateřina Paulíková

- a ženy poskytuje služby lidem, jejichž sociální a životní úroveň si to vyžaduje
- farní charity - dobrovolná pomoc sociálně slabým a potřebným lidem v nouzi
- humanitární pomoc při nenadálých událostech u nás i v zahraničí
- podpora vzniku a rozvoje sociálně aktivizačních služeb pro rodiny s dětmi

Informace čerpány:
www.breclav.charita.cz

Zdravé zoubky

Markéta Procházková

Zdravé zoubky - další tematicky společná činnost v rámci projektového dnu v MŠ. Rádi jsme mezi nás do MŠ pozvali milou a usměvavou budoucí zubní lékařku Kláru Huňákovou. Všichni jsme dychtivě poslouchali napínavou pohádku o holčičce, která si nechtěla čistit zoubky a měla ráda jen sladkosti. Pohádka byla nejen zajímavá, ale i poučná. Děti se z ní dozvěděly o příčině zubního kazu a jak se před ním chránit. Společně si pak s dětmi povídala o tom, co je pro naše zuby zdravé více a co méně, jak se máme ke svým zoubkům chovat, aby nás nebolely. Děti si prakticky vyzkoušely správnou techniku čištění, protože si všechny přinesly svůj zubní kar-

foto: Markéta Procházková

táček. Nakonec děti pokládaly i zvědavé dotazy, např. je lepší obyčejný kartáček, nebo ten elektrický? A taky už víme, že kartáček je důležitější než pasta, které stačí jen jako kuličky hrášku. Nechte se poučit od vašich dětí.

Canisterapie, jak se žije lidem s postižením

Markéta Procházková

Co je projektový den? Je to jeden den v měsíci v MŠ, který je tematicky zaměřen na společnou činnost. V měsíci listopadu nás navštívila terapeutka Renata

Hasilová se svými psy – zlatými retrívry. Předvedla dětem ukázkou canisterapie v praxi, seznámila děti, jak se správně o pejsky pečují a jakým způsobem pejsci pomáhají lidem s postižením nebo seniorům. Dětem povídala o chovu a výcviku psů, podle čeho se pozná zlý a hodný pes, jak se zlému psu ubránit, kdy si děti mohou pohladit cizího psa, co všechno umí terapeutický pes a pes ve speciálním výcviku, jak se

mají děti chovat, potkají-li vodícího či asistenčního psa se svým handicapovaným pánem. Celé povídání bylo spojeno s praktickými ukázkami.

foto: Markéta Procházková

Rozsvícení vánočního stromu a vánoční jarmark v MŠ

Markéta Procházková

Na dvoře MŠ se sešli všichni ti, co mají rádi vánoční čas a tradice spojené s adventem.

Každá třída si připravila vánoční básničku a společně jsme si zazpívali vánoční koledy pro rodiče a rodinné příslušníky. Po vystoupení dětí jsme odpočítali rozsvícení našeho vánočního stromu, který jsme s dětmi společně ozdobili vánočními dekoracemi, které jsme si vyrobili. A poté následoval vánoční jarmark, který byl připra-

foto: Markéta Procházková

ven pod pergolou. Děti byly rády, že se jejich práce líbila a byl o ni zájem. Nic se nenechalo náhodě, vše se dlouho dopředu pečlivě připravilo, a proto si každý mohl přijít na své. Ze všech koutů dýchala pří-

jemná vánoční atmosféra. Bylo připraveno pohoštění a teplý čaj. Věříme, že celé odpoledne dopadlo ke spokojenosti všech. Z vybraných peněz se zakoupí herní prvek na zahradu MŠ.

Tři králové

Markéta Procházková

My tři králové jdeme k vám... slova této písně provázejí každoroční průvod Tří králů, kterým jdou děti z MŠ do místního kostela. Průvodu předchází nácvik písně, výroba korun a kostýmů a i důležitý výběr tří králů. Na tuto akci se všechny děti těší a i letos byly spokojené. V kostele jsme si společně zazpívali koledy a podívali se na betlém.

foto: Kateřina Paulíková

Hudební hrátky pro Emmičku

Markéta Procházková

Dne 1. 12. 2015 vystupovaly děti MŠ na pozvání kolektivu Patchworkového klubu Břeclav na vernisáži v břec-lavské synagoze. Připojili jsme se tak k akci pořádané jednotlivými členkami spolku a společně v době trvání výstavy sdružili finanční částku, kterou jsme věnovali zdravotně postižené dvouleté Emmičce Jurkovič-

vé z Lanžhota na nákup zdravotnických a rehabilitačních pomůcek.

foto: Markéta Procházková

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA Okénko školy LANŽHOT

Výprava za jarem v Ekocentru Trkmanka

Dana Baťková, Ondřej Polášek

I když podle data (10. 2. 2016) bylo jaro ještě daleko, a i počasí nám nepřálo – „lilo jako z konve“, na výukové programy v ekocentru Trkmanka jsme se těšili.

Ráno v osm hodin jsme odjížděli autobusem s přestupem v Břeclavi směr Velké Pavlovice. V ekocentru nás již čekaly usměvavé lektorky, které nás zavedly do prostor pro výukové programy. Rozdělili jsme se do dvou skupin – přípravná třída a mladší žáci speciální třídy vstupovali „do pestrého světa ptactva“.

Výukový program „Jarní probuzení“ začal poutavou pohádkou proloženou hádankami, následovalo skládání obrázků a další úkoly na pracovních listech směřující k příchodu jara. Závěrem si děti zasadily do kelímků (podle svého výběru)

Děti z přípravné třídy

Žáci speciální třídy

hrášek nebo fazoli a tento „dárek“ si odnesly domů.

Dnes už se jim kelímky zelenají jako připomínka příjemně stráveného dne ve Velkých Pavlovicích. S aktivním zájmem se svého výukového programu s názvem „Ptačí svět“ zúčastnila také druhá (starší) skupina. Žáci se zde seznámili s životem a druhy ptáků, s jejich stavbou těla, rozmnožováním i způsobem obživy a prostřednictvím praktických činností si vyzkoušeli „ptačí dovednosti“, jako je stavba ptačího hnízda či krmení ptačích mláďat.

Deštivé počasí nám výlet nezkazilo. Ekocentrum Trkmanka nabízí široké spektrum výukových programů environmentálního vzdělávání a my plánujeme se sem v budoucnu určitě zase někdy podívat.

První stupeň tradičně zpíval koledy

Zuzana Uhrová, 7.A

Poslední školní den v loňském roce, tedy 22. prosince, se žáci prvního stupně jako každý rok shromáždili na svém prvním patře a zazpívali si různé známé koledy. Na chodbě zněly refrény koled Došli jsme k vám na koledu, Já malý přicházím, Narodil se Kristus Pán, Půjdem spolu do Betléma, Veselé Vánoce a mnoha dalších.

Zpěv dětí stejně jako každý rok doprovázeli také učitelé a žáci na hudební nástroje. O hudební doprovod se postaral pan učitel Kosík (klavír), pan učitel Kocmánek (housle), pan učitel Líbal (klarinet), paní učitelka Kocmánková (flétna) a také Filip Beneš ze 4.A (trumpeta) nebo Marta Líbalová z 5.B (housle) atd. Krásnou tradici si všichni užili.

Od zápisu odcházeli budoucí prvňáčci nadšení

Nela Haluzová, 9.A

Každý z nás si prošel zápisem do první třídy. Někteří z nás na něj vzpomínají s láskou, někteří si vybavují, jak se styděli, a někteří si ho nepamatují vůbec. Letos jsme byli u zápisu po devíti letech i my, abychom si připomněli náš vlastní zápis a vrátili čtenáře do dětských let. Jelikož dětí přišlo požehnaně, rozdělily se do malých skupinek, které se střídaly po hodině ve třech třídách. Spolu s dětmi došli samozřejmě i rodiče, aby získali informace o budoucím studiu jejich ratolestí. Určitě vás hned napadne, co se v dnešní době na takovém zápisu dělá. Je to vlastně stále takové zábavné prověřování poznávacích schopností. Důležité ale je i to, jestli se dítě dokáže představit. Na začátku byly děti požádány, aby přednesly básničku. Některé se pochopitelně trochu styděly, básničku ale nakonec hrdě přednesli všichni. Poznávali číslce od jedné do pěti, tvary, ovoce a barvy. Dostalo se na řadu i počítání hrušek na tabuli. Zatímco děti seděly

Budoucí školáčky

u stolu a vybarvovaly domečky a sluníčka správnou pastelkou, maminky a tatínkové byli poučeni o učebnicích a podobných nutnostech jako je cvičební úbor nebo box s věcmi do výtvarné výchovy. Děti mezitím stihly srovnat vláček a poznat pohádky podle obrázků. Poměrně smutné mě překvapilo, když z několika známých a klasických pohádek poznaly děti bez pomoci jen Červenou karkulku. Na závěr byly děti zaslouženě odměněny různými drobnostmi. Budoucí prvňáčci odcházeli ze zápisu nadšení a s tím, že se už do školy zjevně moc těší.

Učitelé z 2. stupně nachystali program pro každého

Kateřina Barancová, 7.A

Poslední školní den roku 2015 se učitelé rozhodli dát žákům jako „vánoční dárek“, jehož smyslem bylo „učit se, aniž by nám to došlo“. Děti z druhého stupně byly podle vlastního výběru přidělovány k určitým aktivitám. Programovat na počítači učil pan učitel Neumann, florbal hrál s žáky v hale pan učitel Drahokoupil, jiné míčové hry v tělocvičně vedly paní učitelky Polášková a Studničková. O Vánocích si s žáky povídala paní učitelka Hrubá, výtvarnou dílnu vedla paní učitelka Líbalová a deskové hry měla na starost paní asistentka Hromková. Já jsem si vybrala

filmový klub s panem učitelem Vlasákem, v němž jsme zhlédli film Šťastné a veselé inspirovaný skutečnou událostí. Film se odehrával v roce 1914 na začátku první světové války. Ocitli jsme se tedy v zimě a v zákopech, kde Němci válčí proti Francii a Velké Británii. Když přišly Vánoce, vojáci se rozhodli je oslavit. Při společném zpěvu koled se však stalo něco nemyslitelného - všechny tři strany vystoupily ze zákopů a rozhodly se uzavřít dočasný mír. Po skončení filmu jsme společně probrali naše postřehy a momenty, které nás ve filmu zaujaly. Na závěr jsme se rozloučili a vydali se domů, na Vánoce.

Vánoční výstava

Nela Haluzová, 9.A

Po celý listopad se jednotlivé třídy připravovaly na vánoční výstavu, která se jako každý rok konala vzadu ve dvoře muzea. Děti připravovaly Mikuláše, betlémy, adventní věnce, napečené cukroví, stromečky – prostě výrobky s vánoční tematikou. Objevily se tu výrobky od žáků první až deváté třídy z celé školy. Bohužel výrobky první a deváté třídy by se daly docela dobře splést, ale výtvarný talent zkrátka každý nemá. K celkové podobě dokonce přispěli i lanžhotští skauti a mnoho dalších lidí a dětí. Vánoční výstava v Lanžhotě se už stala tradicí, kterou jen tak něco neohroží.

Práce žáků 4. A

Vánoční výstava

Setkání s olympijskými hvězdami v Brně

Jan Maloch, 9.A

Loni v listopadu se v Brně konala akce s názvem SPORT Life, na kterou vyrazila i naše třída 9.A. Akce měla být v podstatě taková ukáзка, jak zábavně a zdravě se dá život žít. Navštívit jsme mohli různé přednášky, např. o závislosti na drogách či počítačích. Na programu byla i komická vystoupení vědců nebo sportovní a taneční čísla jako akrobacie na BMX kolech. Na akci dorazil velký počet lidí a škol, protože speciálními hosty byli slavní a úspěšní čeští olympionici jako hokejový brankář Dominik Hašek, atletický vícebojař Roman Šebrle a běžkyně na lyžích Kateřina Neumannová. O všech byl obrovský zájem. Akce se po zmíněných přednáškách a vystoupeních přesunula do jiných pavilonů, kde žáci soutěžili právě s olympioniky (Dominik Hašek - střelba na florbalovou branku, Roman Šebrle - workout, Kateřina Neumannová - lezecká stěna, Hanka Kynychová - fitness, Petr Švancara - fotbalové aktivity). Vyhrát mohli různé ceny, především výlety pro celou školu. Všichni se snažili a bojovali, takže padaly překvapivě skvělé výsledky. Naše třída dopadla též skvěle, ale bohužel jí v jedné z disciplín uteklo o malý kousek první místo. Po konci těchto sportovních aktivit se třídy opět vrátily do úvodního pavilonu, kde vítězové dostali zasloužené ceny. Akce následně pokračovala dalšími vystoupeními, avšak my jsme už jeli zpět domů. V dalších dnech byl SPORT Life již bez účasti olympioniků, takže jsme rádi, že jsme se s nimi mohli potkat.

Děti ze ZŠ s Domínkem Haškem

ROZHOVOR JANA MALOCHA S DOMINIKEM HAŠKEM:

1. Jaká vlastnost je podle vás ve sportu nejdůležitější?

Vytrvalost. Člověk, který chce uspět ve sportu, musí být vytrvalý a snažit se ze všech sil.

2. Jak vzpomínáte na tělesnou výchovu na vaší základní škole?

Hrozně rád, i když v tehdejší době jsme dělali strašně málo her. Podle mě by taky TV neměla být jednou dvakrát týdně, ale aspoň čtyřikrát.

3. Byl jste už v pubertě rozhodnutý dělat vrcholový sport?

Určitě ne. Byl to můj sen, ale tenkrát jsem nemohl vědět, že budu profesionální hokejista. Takže jak říkám, byl to můj sen, ne plán, to v žádném případě.

4. Co byste vzkázal sportovcům na naší ZŠ?

Určitě ať hodně sportují a ať se sportem baví. A když budou dobří, ať u toho vytrvají!

Školní ples očima Anety

Čtyři a půl měsíce. Přesně tuto dobu jsme měli na to, abychom se naučili kroky slavnostního předtančení na 12. ples Masarykovy základní školy v Lanžhotě. Vzhledem k tomu, že nám zkoušky několikrát odpadly, byly vánoční prázdniny, někteří tanečníci a tanečnice onemocněli, zbyla na nácvik polonézy hodně krátká doba. Poslední týdny před plesem byly ale čím dál náročnější. Zkoušky jsme měli několikrát do týdne a do školy jsme chodili na sedm hodin ráno. I když jsme už uměli předtančení celé, bylo stále co vylepšovat. Nakonec jsme to ale díky naší paní ředitelce dotáhli do zdárného konce.

Sobota 20. února 2016. Den plesu. Už je to tady. Byli jsme stále víc nervózní. Generální zkouška v deset dopoledne a večer už naposlady. Odpoledne jsme určitě neměli klidnější, hlavně my, holky. Účes, kosmetika, manikúra, udělat všechno pro to, abychom vypadaly co nejlépe. Ve čtvrt na osm jsme měli sraz a navzájem jsme se povzbuzovali. Chvilku před osmou jsme sešli dolů do sálu, abychom

foto: Jaroslav Drahekoupil

byli nachystaní. Vtom nám podali skleničky se svíčkami a my se po sobě dívali, jestli už začínáme. Rozehrála se hudba. Začínáme.

Nastoupili jsme na parket, jakmile jsme začali tančit, nervozita ze mě už opadla. Všichni jsme si to užívali a najednou už byl konec. Uběhlo to nějak moc rychle. Tolik týdnů práce bylo za šest minut pryč. Byli jsme ale šťastní, že jsme to tak dobře zvládli a zbytek plesu už jsme si jen užívali. Všichni jsme se shodli, že považujeme tento ples za nejlepší za posledních dvanáct let.

Školní ples očima Davída

Ples byl jako každý rok zahájen předtančením žáků 9. třídy, ale tentokrát ne tradičním waltzem. Poté následovalo sólo s rodiči a začala se prodávat tombola. Následně hrála kapela The Teachers Band a kdokoliv měl možnost si zatancovat, čehož všichni rychle využili. Během plesu měli jeho návštěvníci možnost zhléd-

nout vystoupení lanžhotských mažoretek a hodonínské taneční skupiny Black and White. Ples měl zhruba od půl dvanácté volný průběh a skupina hrála i moderní muziku. Lidé mohli tančit nebo jen poslouchat hudbu a bavit se. Samotný ples dopadl dobře včetně předtančení, které si lidi hodně pochvalovali.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA LANŽHOT Okénko knihovny

Knihovnická statistika

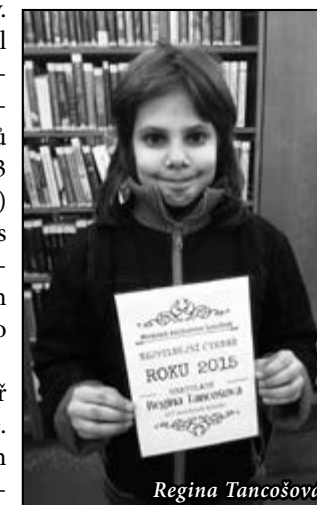
Jitka Petřlová

Za rok 2015 jsme v knihovně přivítali celkem 7 856 návštěvníků. Jednalo se o pravidelné uživatele knihovny, návštěvníky kulturních akcí pořádaných knihovnou i návštěvníky využívající internet v knihovně. 13 % obyvatel Lanžhotu chodí pravidelně do knihovny. Vidíme zde velký rozdíl mezi muži (22,99 %) a ženami (77,01 %). Nejčastější skupinou návštěvníků jsou děti do 15 let (23,23 %), důchodci (26,32 %) a studenti (13,46 %). Přes meziknihovní výpůjční službu bylo z jiných knihoven v ČR zapůjčeno 122 titulů.

V průměru si čtenář vypůjčí 35 knížek ročně. Nejpopulárnějším žánrem je současná beletrie, následují historické romány, se značným odstupem pak literatura faktu.

Nežádanějšími spisovateli jsou E. L. James (trilogie Padesát odstínů), Naďa Horáková (Ženy na pranýři), Barbora Koudelková (Na rozcestí, Útěk z afrického pekla), N. Keleová - Vasilková (Kouzlo vřednosti, Manželky), Věra Řeháčková (Na lásku není nikdy pozdě), Kateřina Tučková (Vyhnání Gerty Schnirch).

U dětských čtenářů bodují knihy od Zuzany Pospíšilové (Lumpíček a Rošťanda), Martiny Drijnerové (Příšerné zlobilky). Zahraniční autoři Jeff Kinnly a jeho Deník malého poseroutky, Veronica Roth (Resistance) a dobrodružné knížky Thomase Breziny.

Regina Tancošová

Evička Spevářová

Každoročně vyhodnocujeme nejpilnější dětské čtenáře, kteří od nás dostanou malý dárek. V loňském roce se na prvním místě umístila Michaela Kováčová (274 výpůjček) na druhém místě Regina Tancošová (177 výpůjček) a o třetí místo se dělí Lucka Uhrová a Eva Spevářová (105 výpůjček).

To bylo malé ohlédnutí za loňským rokem a teď bych chtěla představit jednu

novou knihovni aktivitu pro děti a mládež v letošním roce.

Naše knihovna se zapojila do celorepublikového projektu knihovny Hradce Králové „Lovci perel“. Jedná se o celoroční hru, která má za úkol udělat ze čtení knih zábavu. Čtení knížek se tak mění v dobrodružství, z dětských čtenářů se stávají

sběrači perel. Za přečtení vybrané knihy a správného vyplnění hrací karty dostanou děti od knihovnice krásnou perlu. Na konci roku čeká nejlepší lovce perel speciální odměna. Od měsíce března si můžete pomalu nebo rychle začít lovit svoje perly.

Vzpomínka na varhaníka Františka Michalícu

Marie Prajková

Na Popeleční středu dne 10. 2. tohoto roku se v našem lanžhotském kostele konala mše svatá na poděkování za udělené dary a Boží milosti za téměř devadesát let života panu Františku Michalícu. To slovíčko téměř v jeho případě představuje jeden měsíc, který mu do dovršení tohoto výročí chyběl.

František Michalica se narodil 11. 2. 1926 v Lanžhotě v rodině lanžhotského varhaníka Františka Michalícu a jeho manželky Ludmily. Byl nejstarší z jejich tří dětí. Dalšími jeho sourozenci byli bratr Václav a sestra Marie.

Jeho dětství a mládí ovlivnila ta skutečnost, že jeho otec byl muzikantem a protože chtěl, aby syn František byl jeho pokračovatelem, naučil ho hře na varhany a na harmoniku. Tuto svou muzikantskou dovednost využil po skončení II. světové války, kdy se skupinou stejně starých chlapců začal hrát moderní muziku na zábavách pro mladé. Když v roce 1949 varhaník František zemřel, mladého Františka čekala ještě vojenská služba. Po příchodu z vojny se oženil s Barborou Třetinou a v roce 1954 se jim narodila dcera

František Michalica

Milena. Důležitým v jeho hudebním životě byl rok 1956, kdy začal hrát na varhany v kostele. Tento varhanní doprovod byl nejenom při nedělních a svátečních bohoslužbách, ale také při každodenních všedních mších svatých a také při pohřbech. V roce 1958 se stal členem zemědělského družstva. Pro jeho varhanickou činnost měl jeho nový zaměstnavatel pochopení a na výše uvedené obřady jej z práce uvolňoval. Možná se bude zdát, že být varhaníkem je samá povinnost a otročina, ale pro člověka, kterému hudba přináší radost, stává se naplněním jeho života. Před každými Vánocemi se nacvičovaly vánoční

mše od různých skladatelů, a to vyžadovalo spousty zkoušek se zpěváky a zpěvačkami a také s muzikanty, kteří při těchto svátcích vytvořili bohatý hudební doprovod. Doplnit vánoční kapelu mu pomohli kamarádi z dřívější moderní muziky, kteří hráli na housle, basu, na trumpety i na klarinety.

Rok 1959 manžele obohatil tím, že se jim narodila druhá dcera Ludmila.

V šedesátých letech byl vytvořen při MNV v Lanžhotě Sbor pro občanské záležitosti a ten svou činnost zaměřoval k tomu, aby kulturně obohatil obřady, které se odehrávaly na obci. Byly to především sňatky a nově také vítání občánků. I zde zpěváky a zpěvačky pan Michalica doprovázel na harmonium. Ve společenském životě obce se často vyskytovaly soukromé oslavy kulatých jubileí a dalších rodinných i veřejných výročí. I zde využil své muzikantské dovednosti hry na harmoniku, ke které ještě přidal i bubnování na buben a na činely. Při větších akcích k sobě přibral ještě muzikanta s trumpetou. Jeho oblíbenou skladbou byla píseň „Nebi buď za to dík, že je ze mne bubeník“

a tuto skladbu nezapomněl zahrát a zazpívat na všech uvedených akcích. Pan František byl veselý a kamarádské povahy a pro tyto svoje vlastnosti si vysloužil přezdívku „Kamarádek“. Čas plynul. Když se jim v roce 1968 narodil syn František, jistě byl nadmíru spokojen, protože to byla záruka, že si v něm vychová svého hudebního následovníka. A tak se také stalo. Poté co v roce 2004 byl nucen pro své zdravotní potíže hry na varhany v kostele zanechat, na jeho místo nastoupil syn František v řadě rodiny Michalícu již třetí. Nadále svému synu předával dlouholeté zkušenosti velmi cennými radami.

Dvanáctého chladného lednového rána se jeho pozemská pouť skončila. V pondělí 18. ledna 2016 se konal jeho pohřeb. Přišla se s ním rozloučit spousta lanžhotských občanů, kteří na něj nezapomněli. Přišli mu svojí přítomností vyjádřit svůj dík za vše, čím nás v Lanžhotě jeho hudba po několik desítek let obohacovala. I já svou vzpomínku chci zakončit slovy:

„Strýčku, děkujeme a ať Vaše dobré skutky Bůh Nebeský na Věčnosti odmění!“

Šupečka

František Gál – Hekl, rodák z Lanžhota žijící v Břeclavi

Začnu svoje vzpomínání od fotografie. Ať jste hned zkraje, jak se říká, v obraze. Fotbalová jedenáctka na ní je mistrovské B-mužstvo Sokola Lanžhot, na hřišti na Pastvisku někdy v letech 1957-1960. Pro přesnou orientaci v čase je to už

Fotbalisté Lanžhota na zásase v Březi

pro staršího člověka, jako jsem já, přece jen doba dost vzdálená.

Přesně však vím, že je to před mistrákem s fotbalisty Sokola Břeží, jenž má rozhodnout, kdo se z těch dvou stane přeborníkem okresu Břeclav. Jména hráčů už jenom pár pamětníkům napoví, jaká že to byla „svěrázná“ sestava! Sledujme je zleva: kapitán Bohuš Polách, brankář Tonda Ondráček řečený Guma, protože byl velmi mrštný, Mirek Blažek, Tonda Šiška (hrál i II. ligu), Staňa Helešic s přezdívkou Žejda, leč od tohoto utkání s jinou a proslulejší, též hrál II. ligu, s rukou na tváři Franta Tuček-Trávníček (Lilinek), také kopal II. ligu, Franta Bartoš-Kocián (z Bařiny), Mirek Sláma, druholigista Vavřín-Vavřa Bartoš-Komínek, Franta Gál-Hekl (moje maličkost) a konečně člen slavného dorostu z roku 1949 Vojšta Mikulič-Majdák. Jak to znáte, přezdívkou má v Lanžhotě každý a jenom díky ní pochopíte, kdo je kdo. Ostatně Jožulka jich publikoval ve zpravodaji možná stovky.

Protože jsem přesvědčený, že do bohaté a slavné lanžhotské fotbalové historie patří i takové vzpomínky, jako je moje, která se rozvíjí do zajímavých svědectví, neotálal jsem s ní. Ale podnět k jejímu sepsání vzešel z loňského listopadového úmrtí STANISLAVA HELEŠICE a později mne v něm utvrdil skon slavného hokejisty Bronislava Dandy z Brna. Proč? Vysvětlení se brzo dočkáte.

Staňa, Súhradčan z naší ulice, byl mimořádně všestranným a talentovaným sportovcem, ne tedy pouze fotbalistou. Ale tím byl na místě prvním. Nebezpečný, rychlý útočník z pravého nebo levého křídla. To mu bylo jedno, protože žádný jiný lanžhotský fotbalista nebyl natolik „obouhohý“ jako Staňa. Fanusové a spoluhráči

Stanislav Helešic

se nikdy nedozvěděli, jestli je od narození levák, nebo pravák. A kdeže by na to přišli soupeři. Staňa, stejně jako záložník Frolka Hakala, uměl v nouzi zaskakovat i coby gólman. Často s humorem jemu vlastním, třeba když jednou dostal gól do šibenice ze šedesáti metrů. Toto však nebyla celá sportovní osobnost Súhradčana Stani. Jeho otec měl ve dvoře vysokou budovu stolařské dílny a při ní o dost vyšší cihlový komín. Na něm, na jeho vršku „vystříhl“ Staňa kdykoliv na přání kohokoliv takovou „stojku“, že by i cirkusový artista čuměl. A v tělocvičně na měšťance? Tam Staňa doslova exceloval jako snad nejlepší lanžhotský sokolský nářadovec na bradlech a na kruzích!

A cože měl on, lanžhotský Súhradčan, dočinění se slavným Brňákem Dandou? Toť příběh, v němž měla možná prsty samotná Státní tajná bezpečnost. To bylo tak. V roce 1953 se stali fotbalisté Sokola

Lanžhot poprvé přeborníky kraje Brno s právem postupu do druhé fotbalové ligy. Jenže fotbalová vrchnost, kdo ví v zájmu koho řízená, rozhodla, že každý kraj v Československu může být ve II. lize zastoupen pouze jedním mužstvem. A to už za kraj Brno v ní hrálo, dokonce bylo na druhém místě s nadějí na postup do I. ligy. Tím mančaftem byla všemožně protěžovaná RUDÁ HVĚZDA BRNO. (U nás v reakcionářském Lanžhotě se říkalo, že estébácká. Možná kousek pravdy na tom byl.) Takže o právo účasti ve II. lize museli Lanžhotští bojovat ve dvou kvalifikačních zápasech s mužstvem de facto profesionálů!

K prvnímu dlouho odkládanému střetnutí došlo v Lanžhotě na hřišti na Pastvisku. Rudá hvězda vyrukovala na domácí v co nejsilnější sestavě, v níž dominovala legendární reprezentační hokejová trojice BARTOŇ – BUBNÍK – DANDA. Bartoň si dal vlastní gól (Naši vyhráli 2:1, v Brně však podlehl 0:8.). A DANDA? „Zramoval“ faulem Staňu tak hrubě, že sudímu nezbyvalo nic jiného než Dandu VYLOUČIT!

Teď bych se měl konečně vrátit k tomu rozhodujícímu mači s Březím. Ale, prosím, dovolu mi v souvislosti se sportovní všestranností jenom krátce se zastavit u nejslavnější fotbalové postavy Lanžhota, již byl FRANTIŠEK CIPRYŠ-ČAPLA. Brankářské eso v dorostu roku 1949. Tenkrát v utkání s Vranovicemi postavil do branky Jaru Hostinu a sám šel řídit do útoku na levou spojku. Vranovičtí si odvezli 21 gólů, z nichž dvanáct dal Franta Čapla (Jožulka přidal šest). Když počal sbírat vavřiny slávy jako gólman prvoligových Teplic a teplickým útočníkům to se střelbou nešlo, tak se našel a šel do útoku střílet branky místo nich. Všiml si toho i sportovní týdeník Sta-

dión a časopis Kopaná, který ho nejčastěji ukazoval při jeho „robinzonádách“, což byly jeho oblíbené parádičky. Franta to nakonec dotáhl až do branky reprezentačního B-mužstva ČSR a poté byl povolán do přípravného tábora reprezentačního A-mužstva jako brankářská „dvojka“, zatím co „jedničkou“ zůstával Dolejší. Leč „šeptalo se“, že opravdovou jedničkou byl Franta. Bohužel, pohořel na svoji nedisciplinovanost a ze soustředění byl odvolán a více už nezván. Tvrdý trest pro fenomenální talent, ale i takový musí dodržovat řád a odpovědnost. Jestliže Staňa dělal stojky na komíně a v tělocvičně bravurně zvládal těžké sestavy na bradlech i kruzích, Franta Čapla jedinečným způsobem demonstroval svůj mimořádný pohybový talent – věřte nebo nevěřte – před dechovkou třeba pod májů. Jím zatančená polka-třásák, zvláště když měl sobě rovnou partnerku, neměla by ani v oně naší známé televizní soutěži tanečních párů konkurenta. A co teprve VERBUŇK! Tanečníci ze souboru ruských Alexandrovců by museli před ním smeknout!

První poločas rozhodujícího mače Lanžhot – Břeží skončil tři k nule pro hosty! Staňa nás v kabině seřval jak oficír na cvičáku. Dobře udělal. Šupem to bylo 1:3, 2:3, 3:3 a 4:3! Fotbalisté z Břeží byli na lopatkách. A tak náš „Jan Žižka z Lanžhota“ alias Súhradčan Staňa si řekl, že udělá za zápasem pořádnou tečku, aby nikdo nepochyboval, komu ten titul přeborníka patří. Vzal si k nohám na naší polovině hřiště balón a rozběhl se s ním směrem na soupeřovu branku. Chvilí vedl míč levou a z toho zase pravou nohou tak žongléřsky, že březečtí hráči, kteří se mu stavěli do cesty, byli jím obcházeni ve stavu zblbnutí. Až nakonec se ocitl Staňa sám pět kroků před brankářem,

kteřý se možná v duchu i modlil poté, co přežil několik Staňových střel. Kterou nohou Staňa tentokrát vyslal na brankařovu hruď pumelici jako z kanónu, to už nikdo neví. Ale stále všichni vidíme brankáře Březí i s balónem v síti. 5:3, zalíbené!

Jak se tak navýsost spokojený Staňa vrací do středu hřiště, do nepochopitelného ticha, které hřiště přiklopilo, pronesl tuto

nezapomenutelnou větu: TO BYLA ALE ŠUPEČKA!

Takto se překřtil přezdívkou, která ho u pamětníků přezívá.

Tuto vzpomínku má na svědomí František Gál-Hekl rodák z Lanžhota žijící v Břeclavi (Jožulkovo P. S. KDYSI ředitel PIVOVARU.)

Jak vznikla Lanžhotčanka?

Čapka Emil

Když jsem nedávno viděl na kabelovce pořad dechovek „Metoděje Prajky“ z roku 2003, zažil jsem šok. Dozvěděl jsem se, že kapelu Lanžhotčanku založil někdo úplně jiný. Jak to tedy bylo?

Narodil jsem se v Charvátské Nové Vsi a do Lanžhota jsem se přistěhoval v roce 1968. Konzervatoř jsem absolvoval v období roku 1964 - 1970. V orchestru Vojenského uměleckého souboru v Bratislavě jsem hrál 25 roků a 11 let jsem učil na hudebce v Břeclavi. Tam jsem vychoval řadu hudebníků a založil dvě dětské kapely. Za svůj věk jsem hrál s různými kapelami

(tři roky se slavnou kapelou Rytmus, kterou vedl Stanislav Reichman, s dechovkou Karla Růžičky 13 roků).

Když ještě v Charvátské Nové Vsi strýc Tomáš Levák chtěl v roce 1955 postavit dětskou kapelu, přivedl jsem před jejich dům asi 30 chlapců, kteří měli zájem v kaple hrát. Po krátké době nás zůstalo sotva deset chlapců. Byli jsme jedna z prvních dětských kapel v republice.

Lanžhotčanku jsem postavil v roce 1974 a byl jsem jejím uměleckým vedoucím až do r. 1986. Jako důkaz přikládám fotografii. Po dvanácti letech jsem kapele oznámil, že se před kapelu více nepostavím.

„Mercedes“ mezi mužskými sbory

Věra Hostinová a Jarka Gálová

Ano, takového přívlastku se dostalo mužskému sboru z Lanžhota ve čtvrtek 18. února tohoto roku při veřejném vystoupení s dechovou hudbou „Kameníkovi Muзикanti“ v kulturním domě v Hodoníně, kde zároveň proběhl křest jejich nového CD, na jehož natáčení se jako hosté podíleli právě muži z Lanžhota.

Z toho důvodu byli přizváni i k této veřejné produkci, při níž v druhé polovině programu zdůvodnil umělecký vedoucí Bohumír Kameník, proč padla volba na lanžhotské zpěváky. Tento sbor mu byl doporučen jako mercedes mezi mužskými sbory, o čemž se prý přesvědčil již na první sjednané schůzce. Když přijel jeden čtvrtek na jejich pravidelnou zkoušku i se svým synem, kapelníkem Ondrou Kameníkem, uslyšeli jejich zpěv a ještě za zavřenými dveřmi si jej vychutnávali.

O kvalitě svého zpěvu přesvědčili lanžhotští muži při živém vystoupení celý zaplněný sál kulturního domu. Hned po vystoupení byli dlouhodobým potleskem přivolaní zpět na jeviště. Dalším pě-

veckým vystoupením ve spojení s výborovou kapelou se tak spolupodíleli na dobré náladě publika a svůj úspěch završili po ukončení programu svými přidavky ještě z jeviště (už bez kapely), kdy se k nim přidalo stojící publikum, takže zpíval celý sál!

Závěrem malé zamyšlení. Jak hezky nám, kteří jsme se koncertu zúčastnili, bylo u srdce, a jak jsme byli pyšní na to, že Lanžhotčané získali takové ocenění a uznání. A proto je smutné, jak si stěžují i členové tohoto sboru, že při společných vystoupeních mužských sborů patří ten lanžhotský ke sborům s nejmenším počtem zpěváků, ale malé dědinky mají početnější zastoupení.

Slovácký krúžek bez Podlužáků?

Jan Třetina

V současné době to tak nevypadá, ale zpočátku, hlavně před padesáti i více lety, hrály krúžky významnou roli. Dokazují to záznamy z Fajovy (Fajbusovy) Storočenky, které uvádím dále. Byli to starostové, stárci a další významní členové. V letech první republiky starostoval Josef Kupka z Břeclavi (1932-1938), který financoval první díl Slovákých písniček. Po válce byli z Podluží pouze dva starostové. V roce 1950 Ing. Oldřich Kůrečka z Dolních Bojanovic a v roce 1951 Ing. Jan Stöhr z Moravské Nové Vsi.

Větší zastoupení měli Podlužáci mezi stárky. V roce 1923 to byl Michal Košut z Moravské Nové Vsi, nejdéle stárkoval lanžhotský rodák, student veteriny Michal Švirga (1927-1934). Z Moravské Nové Vsi ještě stárkoval Metoděj Hluchý (1935-1938 a 1941-1945). Po válce v roce 1946 byl stárkem Oldřich Kůrečka, dále opět student veteriny Miloslav Janulík z Kostic (1947-1950) a s ním v roce 1949 František Hasil, zvaný Ňancek, rodák z Tvrdonic. Řadu stárků z Podluží uzavírají studenti stavební fakulty František Kašník z Hlohovce (1951-1953) a Jan Prokop z Týnce (1954-1957).

Lanžhotská chasa na plese v Brně

Významným členem byl lanžhotský rodák Antonín Bartoš - Bábiňák, působící v Brně jako poštovní úředník. Ve Storočence je o něm tato zmínka: Byl výborný zpěvák a verbíř a jeho jemné cizování před muzikou budilo obecné uznání. V emigraci v Anglii byl jedním ze zakladatelů exilového Slovákého krúžku, který měl i dvě vystoupení v britském rozhlasu. Je téměř neuvěřitelné, že se v něm vystřídalo až 500 členů. Se jménem A. Bartoše je spojen příběh jeho a Švirgova kamaráda a mého spolupracovníka v brněnské Přefě JUDr. Zdeňka Sušila, který po prvním vyloučení z krúžku z politických důvodů v roce 1948 byl po rehabilitaci a obnovení členství vyloučen podruhé za jeho oslavnou vzpomínku na Bartoše, vydanou v almanachu k 65. výročí krúžku v době normalizace v roce 1973.

Méně se v krúžku vyskytovaly podlužácké ženy. Dvě velmi významné je však třeba vzpomenout. První je lanžhotská rodačka Božena Králová - Šebetovská, kterou do krúžku přivedl jako zpěvačku cimbalista Běhůnek, a jako tenoristu též A. Bartoše. B. Králová vystoupila již jako 15letá v roce 1934 v Brněnském rozhlasu. Další výbornou zpěvačkou je ještě Marie Šenková - Vyoralová, rodačka ze Širokého dvora u Ladrné, a po obsazení Sudet bydlící v Prechově. Mimo zpívání vedla v krúžku nácviky dětského souboru.

Bohužel v současnosti mladí Podlužáci v krúžku chybí. Členové jsou jen důchodci Ing. Jan Kašník z Hlohovce a Ing. Třetina z Lanžhota, oba bydlící v Brně. Z Břeclavi občas dojíždí Ing. Stöhr a některých akcí se účastní MUDr. Holásek, rodák z Poštorné (bydlící v Sedlci).

Publikováno v časopise Krúžkozor,
únor 2012

DOVĚTEK

Jaroslav Třetina

Příspěvek mého bratra v Krúžkozoru Slovákého krúžku mi připomněl vzpomínku z lanžhotského zpravodaje č. 3 z roku 2013. Zde studentky E. Tučková a P. Čekalová popisují, jak ve Slovákém krúžku v Praze uspořádaly podlužácké hody. Proč se Lanžhotčané studující nebo pracující v Brně nezapojují do Slovákého krúžku? Pravidelné besedy krúžku se konají vždy každou třetí středu v měsíci v klubu Obrany na Šumavské ulici.

Lanžhotská chasa na plese 1968

Ještě o jednom se zmíním. Býval to Slováký ples v Brně, kdy o sobě dávali Podlužáci vědět a kdy na plesy přijížděly autobusy Podlužáků i od nás z Lanžhota. Pravděpodobně k tomu přispělo i to, že zde hráli Juráčkovi. Ti zde hráli již na prvním plesu v roce 1952 a dále vícekrát v letech 1956-1965. Lanžhotčané hráli v roce 1967 a 1968 s kapelou Mladí Lanžhotčané a v roce 1986 tam hrála Lanžhotčanka s L. Prajkou. V roce 1959 kapela Závodní klub Gumotex Břeclav. V letech 1969-1970 a 1972-1976 kapela z Dolních Bojanovic s M. Komosným a v roce 1978 Břeclavanka s J. Tučkem. V roce 1988 a 1994 Tvrdončanka s L. Hnátkem.

Na fotografii z roku 1968 v době nástupu „Pražského jara“ je s chasou čejkovický farář P. Skalník, který měl Lanžhotčany ve velké oblibě od doby, kdy se setkal s A. Bartošem (Bábiňákem) a částečně nám přiblížil téma skupiny Clay, které bylo do té doby tabu.

Háčkování jí naplňuje život

Marie Petřlová

*Dělejte svět lepší tak,
že budete dělat něco, co milujete,
a zároveň budete
prospěšní ostatním*

Petr Havránek

Tento citát vystihuje život paní Žofie Trčkové, rozené Procházkové. Její profese hasička z povolání vyžadovala obrovské nasazení, obětavost a především lásku k lidem. Od roku 1946 pomáhala jako dobrovolnice a své povolání začala vykonávat zodpovědně v roce 1959 nejdříve ve Fatře a později v Břeclavi na nádraží. Vzpomíná na první požár v Lanžhotě, hořel tehdy domek v Lesíčku, kde se nyní nachází sběrný dvůr. Byla tuhá zima, hadice jim doslova zamrzaly, ale hasiči to zvládli.

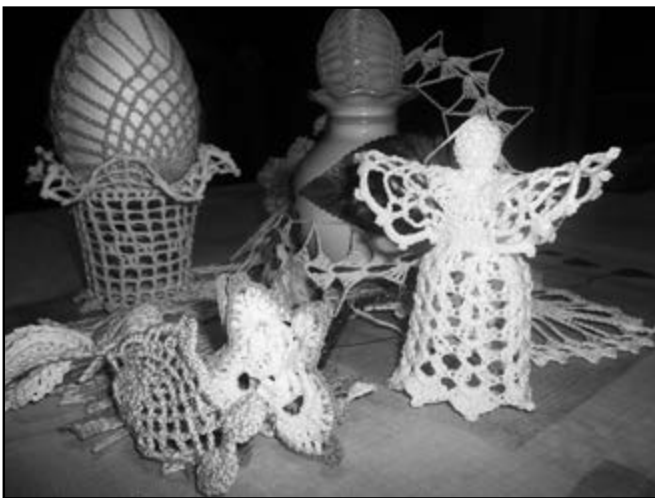
Paní Žofie se narodila 22. 9. 1928 v Charvátské Nové Vsi. Přes válku nejdříve rodina bydlela v Hodoníně, pak v červnu 1942 přišla do Lanžhota, kde tatínek Josef Procházka zastával funkci tajemníka MNV. Bydleli v bytě v nově postavené radnici spolu s rodinou poštmistra Stance a listonoše Černého. Bylo tam také velitelství gestapa. Tatínek zpracovával účty pro vojenskou policii, ale on ani nikdo jiný z radnice neuměl pořádně němcky. Mladé Žofii nedělala němčina žádné problémy, tak jim dělala překladatelku. Často byla

odvolána i ze školy. Tak se k ní dostalo mnoho důležitých informací. Obranu Lanžhota tvořilo pět tanků umístěných na náměstí pod lipami a tři děla. Na věži kostela byl odstřelovač. V budově MNV, poněvadž tam sídlilo velitelství, nikdy nedošlo k násilnému činu. Spíše tam některé ženy hledaly útočiště.

Zavzpomínala také na herce Vlastu Buriana, který pískal v Lanžhotě jeden fotbalový zápas. Na radnici uklízely sestry Rozálie a Františka Hanáckovy. Při práci si zpívaly a jejich krásné hlasy se nesly otevřeným oknem po celém náměstí. V. Burian je slyšel při obědě v restauraci a požádal je, zda by mu některá mohla jít dělat v Praze hospodyně. Shodly se na tom, že

Žofie Tučková

buď obě, nebo žádná. Tak se děvčata octla v Praze. Když přišla návštěva, musela se obléci do kroje. Zjistila, že Burian byl ve skutečnosti muž dvou tváří. Na jevišti sršel humorem a doma byl tichý a uzavřený.

V roce 1946 se Žofie provdala za jednoho z nejlepších fotbalistů Miloše Trčku. V roce 1972 si postavili v Břeclavi čtyřbytovku a odstěhovali se. Vychovali dva syny, Miloše (1947) a Jiřího (1951). Jiří vystudoval lesnickou školu a zůstal v Jeseníku. Miloš bydlí v Lanžhotě a spolu s přítelkyní Marií se o maminku dobře starají. Marie jí uvaří a každý den přinese oběd. Těší se z pěti vnoučat a pěti pravnoučat. V únoru 2008 se s manželem zabydleli v Lanžhotě v Domě s chráněnými byty, manžel zemřel téhož roku v srpnu.

A jak přišla k háčkování? V roce 1975 se každé pondělí scházely ženy v Domě školství v Břeclavi k ručním pracím. Vytváření pěkných ozdob a dekorací ji chytlo za srdce. Andílci a zvonečky na stromček, va-

jíčka, kuřátka, košíčky a dekorace na okna září bělostí a voní škrobem. Největší radost má paní Trčková, když může někoho obdarovat. Když měla Lucie Bílá vystoupení v Bratislavě, vzaly si dvě paní z Břeclavi nějaké věci jako dárek. Zanedlouho si známá zpěvačka objednala větší množství motýlků a andělíčků, které vydražila pro Centrum Paraple za 100 000 Kč. Centrum pomáhá lidem s poškozením míchy po úraze. O velikonoční vajíčka je zájem v Bruselu, kam je dodává vnuk Pavel, který je tam zaměstnaný. Paní Žofie také ovládá gáblování. Touto metodou se háčkovały vlnáčky a dečky na kočárek.

Přejme této obětavé ženě, ať ještě dlouho její šikovné ruce slouží k vytváření krásy pro potěšení a k radosti jiným. Nohy jí už moc neslouží, jezdí na elektrickém vozíku do kostela, kde děkuje za každý den, který jí Bůh dopřává, a vyprošuje zdraví pro svou rodinu.

Nezávidím dnešní mládeži

Antonín Hostina

Stále častěji vzpomínám na dobu našeho mládí, kdy byla všude kolem Lanžhota příroda plná roztodivných motýlů, ptáků, drobné a perné zvěře. Polní a luční cesty vybízely k procházkám do přírody. Větrolamy a cesty lemované ovocnými stromy vytvářely nabídku, kam půjdeme po škole na třešně, trnky, ořechy a další ovoce, které nikomu nescházelo. Člověk věděl, že když si na ryby nevezme žádnou svačinu, tak se nic neděje. Voda byla čistá a nezávadná a na stromech rostlo vše, co jsme

potřebovali. V domácnostech se topilo dřívím a uhlím a nikoho netrápila ozónová díra a špatné ovzduší. Pod Lanžhotem byly louky plné lučního kvítí, na járcích a rybnících (jamách) bylo z dálky vidět puškvorec, blatouch, kosatec, orobinec. Každá voda kolem Lanžhota skýtala možnosti koupání, a to včetně rybníka Kout, a našla se místa i pro koupání našich čtyřnohých mazlíčků, včetně plavení koní. Komárů a ovádů bylo tolik, že se jim člověk jen ztěžka ubránil, ale nikdy se nestalo, že

by někdo ze štípanců onemocněl. Jar-ní povodně nám přinesly vodu, která zalila louky pod Lanžhotem a vyhnala hraboše. Ryby vyjely na zaplavená luka, aby se vytřely v teplé vodě, a při ústupu vody se vrátily do koryt řek i se svou drobotinou. Byla práce, byla obživa. Družstvo zaměstnávalo stovku lidí a i přesto, že se příkrádalo, nikomu nic nescházelo. Potraviny byly zdravé a za takové ceny, kterým se dneska smějeme. Mléčné výrobky za haléřové položky. Na nucených výsecích viselo maso za korunové položky, určené převážně na krmení, které bylo zdravější než dnešní maso v supermarketech. Všichni se vzdělávali zadarmo a o naše zdraví se starali bezplatně lékaři, kteří nás ještě nutili do prevence. „Bylo to 40 hnusných let totality, kdy jsme pomeranče vozili z Kuby a na banány jsme museli čekat ve frontách, stejně jako dneska na sociální dávky.“ Když někdo zaspal na mezi, tak se dalo počítat se zvýšením populace. Dneska, když někdo zaspí na mezi, tak se jedná o bezdomovce. Konečně máme svobodu slova a můžeme si říkat, co chceme, dělat co chceme, ale je nám to k ničemu, a zkuste kritizovat svého šéfa, na druhý den se můžete jít pást. Konečně jsme se zbavili na vedoucích místech ve fabrikách, na úřadech, v družstvech všech těch, co vylezli z výrobního procesu, a na jejich místa jsme si dali všehoschopné manažery za statisčové platy bez odpovědnosti. Bank a zdravotních pojišťoven máme tolik, že je neumíme ani vyjmenovat. Na polích, do kterých se sypaly stovky tun dusičnanů, pěstujeme drahé ekologické potraviny, aby poté mohli naši lékaři hledat nové léky na alergie a různé druhy

ilustrační foto - samoobsluhy nového století

kožních nemocí. Dnešní vody máme také, že máme obavu se v nich brodit, nebo do nich pustit naše čtyřnohé miláčky. Polní cesty zmizely pod těžkou zemědělskou technikou a z těch, které nám zbyly, se staly díky stejné technice tankodromy. Vody jsou v takovém stavu, že v nich nepotkáte žádný život. Škeble už v Kyjovce nemusíme chránit, protože v tom toxickém bahně koryta vyhynuly. Louky se změnilly v kuříčnické lány jako v Mexiku a stát na toto zelené údolí ještě přispívá miliónovými dotacemi. A tak budme rádi, že naše děti a vnuci nemusí nikam chodit a mají všude přítomný internet s tak potřebným Facebookem, Twitterem, You Tube. Kam by nakonec také chodili, když se nedá kam jít, v horším případě nesmí. Teď už můžeme čekat pouze na blackout, abychom si našli čas (černou hodinku) na vyprávění s dětmi.

Ani se nenadějeme a bude to 30 let, co žijeme ve svobodě a rozkvětu, ale nějak nevím, co nám ta „pravda a láska, která vítězí nad lží a nenávistí“ přinesla. Když vidím, co se mnohdy kolem nás děje, tak se mi dere do úst bonmot našeho pana presidenta Zemana: „Blbec, který spí, vykonává veřejně prospěšné práce.“

Písně - a jejich stvořitelé

Josef Jožulka Uher

*Teprve teď, kdy k patám mého života se plíží
stín noci poslední a po ní žádné další ráno,
tak jako kámen moji duši bolest žalu tíží,
že málo skladeb, co jsem stvořil, zpíváno je, hráno!*

*Kdybych je vnímal jako ptáčky letů chtěné,
tak kolik že jich stále čeká zpěvákova ústa?
Anebo housle, trubky, vstříc jim dobře naladěné,
kdy v krásné harmonii tón do tónu vzrůstá?*

*Dnes ještě mlčí, jako já, když podléhávám spánku;
leč co se s nimi stane, až mne nikdo neprobudí?
Pomůže někdo vzplát jim jako světlu na kahánku?
A bude po nich ještě toužit srdce v lidské hrudi?*

*Zas plakal bych i juchal, kdybych zazníl dal jim zpěvem mého vděku;
stín od pat vzhůru už se plazí, ony zpátky mizí na útěku...*

Někdy po letech 1935 až 1945, kdy se stával mělkým a užším **potůček písniček, nazývaných LIDOVÉ** a v mnoha stech shromážděných do zpěvníků sběrateli už z časů devatenáctého století po celé Moravě, včetně Podluží, **protékající zpěvnými hlasy lanžhotského lidu** všech věkových generací nejen o svátečních a zvykových dnech, ale i mezi rány a večery všedními, **potůček písniček sice LIDOVÝCH, ale ve skutečnosti v průběhu věků vymyšlených mnoha jedinci různých povolání a profesí, městskou kulturou nedotčeného venkova, postupně pohlcovaných zapomenutím** žijících zpěváků dob následných jako jejich kosti hřbitovní zemí, **začínal být nenápadně a po „kapkách“ doplňován písničkami, které zněly očividně NOVÉ, jsouce „poroděné“ současníky, ale zatím neznámých jmen.** Jen co je počal lid přijímat a zpívat s nadšením, **a potůček NOVÝCH písniček proudil směle do budoucnosti,** postupně ze sebe vyplavoval na břeh poznávání jména jejich tvůrců - **tak zvaných LIDOVÝCH SKLADATELŮ: František Hřebačka alias Fanoš Mikulecký, Rózka Horáková - Uhrová, Jan Uher - Šlízek, Vojtěch Bartoš-Kocián, František Třetina, Vladimír Hnátek, Jan Kružík, Zdeněk Batka, Ludmila Kosková, Jožulka Uher...**

Jejich tvorbě otevřel prostý lid Podluží a Moravského Slovácka svou náruč dokořán. Bohužel chladná povýšenost vzdělanců se nikdy nevyhýbala ani této písňové oblasti. **A tak se vyskytovali někteří muzikanti a zpěváci, kteří písničky ZVIDITELNĚNÝCH tzv. lidových autorů přehlíželi a výslovně je jako rovné s těmi tzv. STARÝMI LIDOVÝMI neuznávali.** Jako by ani do folklorní hudebně-písňové tvorby nepatřily. Marné čekání, že by je někdo zahrál a zazpíval na podiích národopisných slavností ve Tvrdonicích nebo Strážnici. Organizátoři by tomu zabránili.

Pěsničková tvorba lidových skladatelů, vyjmenované nevyjímaje, byla svou melodickou, i slovní povahou určena k doprovodu CIMBÁLOVÝMI muzikami v silných vazbách na stárnutí lidí, kterým vracely do srdcí mládí a do duší chut do života. Leč podle rčení, že nic netrvá věčně, tak po zhruba sedmdesáti letech se ZAPOMÍNÁNÍ zmocňovalo ne toliko mnohých výše jmenovaných lidových skladatelů, ale v případech zemřelých i téměř všech jejich písničků. Ano, také je stihl osud jejich neznámých předchůdců, jejich písně nevyjímaje, z 18. a 19. století!

Současné cimbálky se k nim vrací vzácně a poskrovnou. Nemají sílu zbavit se ortodoxních určovateli toho jaké a koho písničky jsou či nejsou dobré. Pěsničky, které nikdy neztratily mezi lidmi Podluží a Slovácka oblíbenost, si do polkových, valčíkových a jiných rytmických forem upravují DECHOVKY. (V pořadech TV Šlágr snad každý, kdo umí jenom trochu na něco hrát. A k tomu zpívat.) Dechovkáři mají tím k honorářům dvojnásob blíž, pokud zatají skutečná jména autorů, nebo tuto „věc“ obejdou sdělením „autor neznámý“ nebo „lidová“. Není to poctivá praxe. Bohužel...

V nejčerstvější současnosti se na podobné skladatelské cestě, jakou se ubírala nebo ještě jde výše uvedená skupina autorů, o první kroky pokouší zapálení následovníci, jako například zpěváci Ing. Josef Uher a jeho syn, Mirek Mordych, Marek Prajka a muzikant Lukáš Prajka, s tím rozdílem, že se zaměřují hlavně na klasickou hudbu dechovou - dechovku. Žánrově zcela osamocené (ve zpěvně-hudebních dějinách Lanžhota absolutně primárně) a stranou tvoří kytarista Dalibor Sokol, pěvecky interpretovaný, dá se říci, že už zcela profesionálním zpěvákem a vypravěčem i moderátorem Františkem Uhrem. Kvůli laické posluchačské veřejnosti je nutno dodat, že skladby všech s výjimkou hudebně vzdělaného Lukáše Prajky, aranžují a upravují profesionální hudebníci. Ale nezřídka dochází k extrémním údajům, když valčíkovou nebo polkovou píseň, jejíž MELODII i SLOVA složil někdo z nás tzv. lidových skladatelů, ale HUDEBNĚ je pro dechovou hudbu upravil někdo jiný, tak zvaný ARANŽÉR, je při jejich uvedení na TV, nebo na CD-nahrávkách uváděno takto: AUTOR HUDBY - jméno aranžmá, AUTOR TEXTU - jméno toho kterého z nás, skutečných tvůrců MELODIE a SLOV! Leč posluchač si myslí, že AUTOREM MELODIE je uváděný AUTOR HUDBY! Takové údaje jsou nespravedlivé a zavádějící. My tzv. lidoví skladatelé se jim jenom těžko bráníme a někdy nepomůže ani OSA (Ochranný svaz autorský). Je těžké usoudit, jak dlouho a úspěšně se nové GARNITUŘE v tvorbě povede. To ukáže až ČAS A LID JAKO POSLUCHAČ.

Smiřuji se s tím, že ne jiný OSUD jako všechny mé dávné neznámé a blízce známé předchůdce, očekává i mne, coby tak zvaného lidového autora - skladatele a jeho pěsničkovou tvorbu, mimo snad té, kterou mi ochraňuje a „mumifikuje“ OSA, tj. Ochranný svaz autorský.

I v mojich pěsničkách, tak jako v mnoha a mnoha jiných může pozorný posluchač slyšet příklad, potvrzující pravdivost mého epilogového aforizmu: NIKDO NEMILUJE PÍSEŇ VÍC NEŽ TEN, KDO JI ZPÍVÁ V BÍDĚ A BOLESTI!

Ale především neschází v nich nic, co dělá ŽIVOT ŽIVOTEM v jeho veselé i smutné BOHATOSTI.

Zajatci

Josef Jožulka Uher

Loňský ročník zpravodaje LANŽHOT zveřejnil vzpomínky lanžhotských občanů na válečné frontové dny druhé světové války v dubnu 1945. Díky a uznání redakci, že jim k tomu dala možnost. Bez cenzury. Pochopitelně ani zdaleka nebyla řeč o všech událostech. Takové téma by bylo pro zpravodaj neuvěřitelné.

Ne jako jediný pamětník vím o případech, jakým způsobem nakládali někteří rudoarmějci se zajatci Wehrmachtu, když se jim dostali do rukou ne jako skupina, ale jedinci: likvidovali je zastřelením do týlu, ale dost často podřezáním hrdla dýkou, nebo rozseknutím hlavy šavlí či obyčejným malým polním rýčkem.

Jistě, bylo to počínání brutální, odporující právu válečného zajatce, které však SSSR neuznával a nepodepsal, ale když si uvědomíme, jaké zločiny a zvěrstva ne toliko příslušníci SS, zvláštních jednotek, ale i vojáci Wehrmachtu napáchali i na civilním obyvatelstvu Sovětského svazu, potom i my si musíme položit otázku, byl-li by náš hněv a naše pomstychtivost menší, o nějaké toleranci ani řeči. Ono Desaterové „Nezabiješ“ do války nepatří, nehledě jaký způsob ten, který oplácí, zvolí...

Jenže Sověti, poslušni příkazů J. V. Stalina, předvedli na samém konci války, ba týdny po ní něco, co na dlouhá poválečná desetiletí hrubě záporně ovlivnilo veškeré vztahy mezi USA na straně jedné a SSSR na straně druhé.

Americká pamětní medaile „Ze zajetí“

PŘÍPAD PRVNÍ:

Leden 1945. V ose pochodu Rudé armády na Berlín byl i německý zajatecký tábor OFLAG 64 ve městě Szubin nedaleko Bydgosče, zřízený v roce 1943 pro důstojníky US ARMY. Ráno 21. ledna vyhlásil německý velitel tábora Oflag 64 plukovník Schneider evakuaci tábora a 1500 amerických válečných zajatců nastoupilo k pochodu smrti do zajateckého tábora Hamelburg, vzdáleného 600 km.

V táboře zůstalo 86 nemocných zajatců v péči plukovníka Druryho.

Během 23. ledna 1945 vojska 61. armády pod velením generálplukovníka Pavla A. Bělova obsadila město Szubin i zajatecký tábor Oflag 64. Plukovník Frederik W. Drury okamžitě žádal generálplukovníka Bělova, aby neprodleně zařídil repatriaci amerických zajatců. Dostalo se mu však šokující odpovědi. Bělov ohromeným zajatcům oznámil, že i nadále zůstávají internováni za ostnatými dráty a při pokusu o samovolné vzdání bude použito stříelné zbraně!

Sovětské velení totiž prohlásilo americké válečné zajatce za RUKOJMÍ, dokud nebudou splněny požadavky sovětské strany, aby západní spojenci předali sovětským úřadům VŠECHNY sovětské občany – třeba i proti jejich vůli – osvozené postupem spojeneckých vojsk z německých koncentračních nebo zajateckých táborů! (P. S. Sověti tajili, že

na osvobozeném polském území jsou američtí váleční zajatci!)

PŘÍPAD DRUHÝ:

Utajena veřejnosti zůstala i tajná zpráva OSS z 18. června 1945 POPISUJÍCÍ ROZHOVOR s podplukovníkem W. F. Fenelem, který se vrátil z SSSR, kde působil v Oděse jako styčný důstojník pro sovětskou stranu při řešení problémů při repatriaci amerických zajatců. Ke konci svého pobytu se zřejmě stal pro Sověty **nepohodlným a jako persona non grata byl s okamžitou platností vypovězen a musel odplout první lodí do Oděsy, bez ohledu kam plula.** Úřad strategických služeb (OSS) ve zprávě č. EES /18645/1/22 dále uvádí, že:

... s americkými válečnými zajatci osvobozenými Rudou armádou se ve většině případů zacházelo velmi mizerně, až to u zajatců vyvolávalo nenávist vůči Rusům. Mnozí zajatci byli oloupeni o hodinky, prsteny a jiné osobní věci, které se jim podařilo uchovat po celou dlouhou dobu v německém zajetí. Stravování v Oděse bylo velmi chudé, většinou ho tvořila okurková polévka

a kyselý černý chléb. Rusové se všeobecně snažili klást překážky repatriaci, často rušili odjezdy lodí na poslední chvíli a vždy trvali na tom, aby každý zajatec byl při propuštění prověřen Moskvou. **Americké zajatce v Oděse hlídali rudoarmějci s ostře nabitými puškami a se vztyčenými bodáky, sovětská bezpečnost byla přísnější než německá v některých zajateckých táborech.**

Řada amerických důstojníků, kteří odjeli v různých dobách do Polska, aby koordinovali pátrání po osvobozených zajatcích, byla na sovětský nátlak velmi rychle vypovězena! **Američtí váleční zajatci byli po návratu do vlasti vyznamenáni Zajeckou medailí a každý rok se na jejich počest slaví 15. září NÁRODNÍ DEN ZAJATCŮ.**

Sovětské válečné zajatce, zejména generály a vysoké důstojníky, čekala po návratu do sovětského svazu naleštěná kulka ráže 9 mm, v lepším případě doživotní GULAG, PROTOŽE ZAJETÍ SE POVAŽOVALO ZA ZRADU, ZBAŘLOST PŘED NEPŘÍTELEM!

Podle časopisu Fakta - svědectví, červen 2010

Frontové kalendárium

Josef Jožulka Uher

Vzpomínkové články našich občanů na události z frontových i pofrontových dnů dubna 1945, daly mi poznat, jak si nejsou někteří vzpomínající jistí v tom, na který den to které datum připadá. Aby už k ničemu podobnému nedocházelo, rozhodl jsem se vypracovat co nejstručnější FRONTOVÉ KALENDARIUM. Tady je:

- **1. dubna 1945** – byla NEDĚLE VELIKONOČNÍ.
- **2. dubna 1945** – bylo PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ. Děti a dospělá mládež chodili ještě „šlahat“. Ale budovy škol obecné a měšťanské už byly plné vojáků Wehrmachtu.

- **3. dubna 1945** – bylo ÚTERÝ. Z dálky přes les ze Slovenska se už ozývala střelba děl.
- **4. dubna 1945** – byla STŘEDA. Silnicí od Brodského počala do Lanžhota vtékat mohutná řeka povozů, tažených pěknými koňmi. Na křižovatce u kostela se púlila doleva na Starou cestu, ven z Lanžhota Novou ulicí, a druhý její pramen se držel směru přímého, tudíž přes Súhrady po betonce ke Kostické váze. Opratě a dřevěné povozy vůbec okupovali uniformovaní Maďaři, kteří chtěli od nás kluků i od dospělých za peníze penge, ale i za zbraně a různý tovar, získat civilní šaty, aby mohli snáze zběhnout.
- **5. dubna 1945** – byl ČTVRTEK. V poli u sv. Marka zakopává Wehrmacht do palebního postavení čtyři děla ráže 105 mm, dostřel do Brodského a Kútů.
- **6. dubna 1945** – byl PÁTEK. Dělostřelci Wehrmachtu zahajují palbu. Ale ustanou, když se nad Lanžhotem ukáže první letoun Rudé armády; **výzkumný.** Je možné, že pořizoval i letecké fotografie Lanžhota a polí pod sebou. Dodnes by mohly být zachovány v některém ruském armádním archivu. Jak zajímavými by byly dnes pro nás!
- **7. dubna 1945** – byla SOBOTA. Mezi osmou a devátou hodinou ranní skuteční svazek asi pěti letadel, lehkých útočných bombardérů, **první nálet na Lanžhot.** Hlavním jejich posláním bylo nalézt a zničit německá děla. Byla dobře maskovaná, mlčící. Když je tedy nevypátrala, zahájila kulometnou, bez použití bomb, palbu na některé domy. Jako nejprvnější zasáhlo jedno z letadel typu Lavočkin náš dům v Nové ulici,

zároveň sousedových Ciprysových - Fašiových a naproti přes cestu Ciprysových-Otkových. Hned na to vzplanuly střechy i na jiných místech obce. Odpoledne toho dne „**zamyká Wehrmacht vrata**“ z Lanžhota a do Lanžhota. Končí možnost odchodu některých rodin do lesa. To se stalo i naší rodince. **BITVA O LANŽHOT BYLA PŘIPRAVENA K VYPUKNUTÍ!**

- **8. dubna 1945** – byla NEDĚLE. Dveře jsou zavřené i do kostela. Zvony mlčí. O to hlučnější a častější je střelba. Z polního letiště na **gbelských loukách** startují letadla RA /Rudé armády/ k dalším a dalším náletům. Přidávají se dělostřelci a minometníci. Kaťuše mají přijít ke slovu až později. Lidé v lese a ve sklepích začínají chápat, že ten příchod Rusů nebude tak **frýšský**, jak si naivně představovali.
- **9. dubna 1945** – bylo PONDĚLÍ. Toho dne nabývá bitva na síle. Není jisté, zda toho dne **zdemolovali** dělostřelci věž kostela (byl v ní nejdůležitější německý pozorovatel a kulometné hnízdo), ale „**mušku**“ měli ruští kanonýři výtečnou. Ale i ohleduplnou k ostatním částem kostela! To je třeba uznat! U vrat domku svého bratra Jana (dnes nový dům vedle pošty) je vojákem Wehrmachtu střelbou z pušky ze směru od dolní části Komárnova, těžce na paži zraněn jeden z pěti chrabrých **bratří Bystřických Cyril**, doprovázený synovcem Mirkem Petrlou, krátce poté, co naproti u zdi Uhříkových stavení přestříhl Němcům telefonní vedení.
- **10. dubna 1945** – bylo ÚTERÝ. Bitva o Lanžhot se blíží k jejímu vyvrcholení, k porážce Wehrmachtu a elitní jednotky

SS a k vítězství vojáků pestrých národností Rudé armády. Jsou to vojáci pečoty, samopalníci, kteří jako první se ve frontovém úseku od zámečku po Komárnov, „zachytávají“ lanžhotského břehu, ale stále ještě ne natrvalo. Vizáž Lanžhota se už změnila a ještě přemění bitvou k zaplakaní. Nejen nad poničenými majetky, ale i nad smrtí mnoha bližních.

- **11. dubna 1945** - byla **STŘEDA**. Během dopoledne Wehrmacht a SS Lanžhot vyklízí. Hrstka z nich, která je ponechána pro krytí ústupu, se konečně střetá z oči voči „s Ivanem“, před kterým lanžhotské občany opakovaně varovala. Padnou, nebo vyváznou útekem do Břeclavi za svými. Během odpoledne rudoarmějci Lanžhot od Germánů „vyčistí“. Lanžhot, později nazývaný jako **Krvavá brána**, je obsazen, dočkal se osvobození zpod nacistického jha. V roce 1964 vychází knížka s názvem **OSVOBOZENÍ MORAVY**, jejímž autorem je **Branislav Jamnický**. V kapitole nadepsané **Řeka Morava - poslední vodní překážka**, věnuje autor velkou pozornost i bitvě o Lanžhot. Dovolím si odcitovat jen jednu větu: **O co víc, osvobození Lanžhota zaplatilo životem 232 sovětských hrdinů. (!!!)** Někdy se k tomuto tématu ještě vrátím...
- **12. dubna 1945** - byl **ČTVRTEK**. Lanžhotská mužská populace je povolávána na opravu mostů (na Kyjovce aj.). Na dvoře sedláka Františka Létala, u stáje, je nalezeno mrtvé tělo Cyrila Bystřického. Dva lanžhotští muži z Nové ulice je musí, na rozkaz ruského důstojníka, zaházet do hnoje. I přes protesty těch, kterým to bylo přikázáno.

- **13. duben 1945** - byl **PÁTEK a opravdu hodný čísla třináct, tedy nešťastný**. Kolem poledne zaútočí ruský stíhací bombardér bombami i kulomety na vlastní vojáky v lanžhotských ulicích a humnech a dvorech. Ztráty na lidských obětech, na dobytku atd. nikdo nikdy nevyčíslil. Letoun se pokojně pak vrátil na polní letiště, ze kterého odstartoval. K takovým tragickým omylům docházelo na všech frontách a u všech armád...
- **14. dubna 1945** - byla **SOBOTA**. Na placi u Hrnčířových kříže, dnes parčík před samoobsluhou u Nové ulice, byl jako velký stan vybudován polní lazaret pro raněné rudoarmějce. Podstoupila v něm těžkou operaci (amputace nohou) i tenkrát čtrnáctiletá Liduška Hrdinová, dnes ještě pod jménem Mordychová žijící jako jedna z mála pamětnic. Divím se, že nezavzpomínala i ona, ač by, věru, měla o čem...

Zde bych asi už mohl ukončit moje **FRONTOVÉ KALENDARIUM**, které se mi co do rozsahu textu, i přes veškerou moji dobrou vůli, poněkud rozrostlo. Ale snad to zpravodaj unese.

Tak jako my, doposud dožívají pamětníci oněch dnů, které se určitě mohou zdát mladým generacím jako něco „předpotopního“, co je nemá zaujmout, ale pro nás jsou všechny zážitky z těch frontových a pofrontových dnů **včerejšky v naší paměti nám bližší**, než ty blízké, současné, skutečné, když se dohadujeme, cože jsme to včera vlastně dělali?

Takovou otázku ohledně včerejšku frontových a pofrontových dubna 1945 si klást nemusíme! Mají v sobě sílu stra-

chu a hrůz, které jsme tenkrát zažívali, i radosti, když se nám a našim nejbližším vyhnula smrt, která jinak kolem nás tak bezohledně řádila, jak už to ve válkách bývá.

Bohužel, kdo zapomíná nebo nepamatuje, rád lidské krveprolévání často z dů-

Přísahy

Josef Jožulka Uher

Přísahy! I těch **dobrých** (přísahat se přece dá i na zlo!) bylo a zůstává hned několik druhů. Jejich jádrem je **slib**, jehož porušení je **zradou!**

V průběhu už sedmi desetiletí se o druhé světové válce, bitvu o Lanžhot nevyjímaje, napsalo nepředstavitelně mnoho. Leč i za tím množstvím zůstává toho dost pod pokličkou **utajování**, nebo nepovšimnutí. Nevím, do které z těchto dvou možností spadají **texty přísah vojáků německého WEHRMACHTU, včetně elitních jednotek SS, podřízených přímo A. Hitlerovi**, to na straně jedné, a na straně druhé **vojáků vítězné Rudé armády**. Pro zajímavost lze přidat na straně třetí i **poúnorových 1948 vojáků Československé lidové demokratické armády**.

Zdržím se jakýchkoliv komentářů, ty ponechávám na vás, na čtenářích. Ale ještě předznamenuji těchto pár údajů: Esesmani přísahali věrnost přímo Adolfu Hitlerovi. Na opascích nosili heslo: **Meine Ehre heisst Treue = Má čest má jméno věrnost!** Jejich dalším odstrašujícím znamením byl **odznak, na němž byla lidská lebka a zkřížené hnáty-kosti**. Vojáci hlavní a nejpočetnější německé armády s názvem **WEHRMACHT** měli na plechových

vodů malicherných OPAKUJE! Jsou jako ti horší generálové, kteří po prohrané válce přemýšlí, jak tu příští vyhrát.

Ale jaká a čím může být agresivní válka vítěznou? Fanatici o tom nepřemýšlí, bohužel...

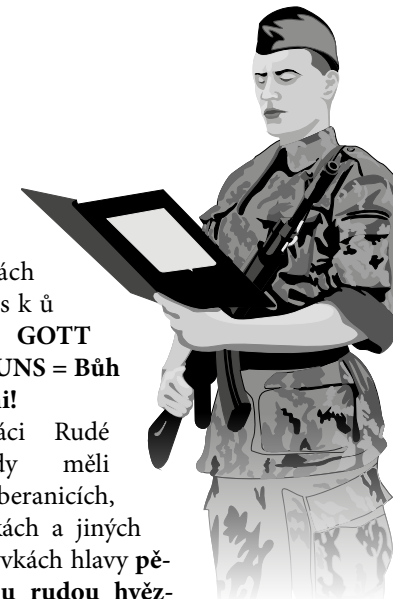
přeskách
o p a s k ů
heslo: **GOTT
MIT UNS = Bůh
s námi!**
Vojáci Rudé
armády měli
na beranicích,
lodičkách a jiných
pokrývkách hlavy **pě-
ticípou rudou hvěz-
du bez srpu a kladiva**.

SLOVA PŘÍSAHY WEHRMACHTU:

Před Bohem skládám posvátnou přísahu, že zachovám bezpodmínečnou poslušnost Adolfu Hitlerovi, Vůdci německé říše a německého lidu a nejvyššímu veliteli ozbrojených sil. Jako statečný voják budu připraven za tuto přísahu v každém okamžiku nasadit život.

SLOVA VOJENSKÉ PŘÍSAHY RUDO-ARMĚJCŮ:

Já, občan Svazu sovětských socialistických republik, vstupujíc do řad Dělníko-rolnické rudé armády skládám přísahu

hu a slavnostně se zavazují být čestným, statečným, disciplinovaným, ostražitým vojákem, přísně ochránit vojenské státní tajemství, bezvýhradně plnit všechny vojenské řády a rozkazy velitelů a náčelníků. Přisáhám, že budu svědomitě učit vojenství, všemi prostředky chránit vojenský i národní majetek a do posledního dechu být oddán lidu, své sovětské vlasti a dělnicko-rolnické vládě. Budu vždy připraven na rozkaz dělnicko-rolnické vlády vystoupit na obranu své vlasti – Svazu sovětských socialistických republik, a jako vojín Dělnicko-rolnické rudé armády, se zavazují bránit ji chrabře, důstojně a čestně, nelitující své krve i samotného života pro dosažení plného vítězství nad nepřítelem. Pokud se zlým úmyslem poruším tuto přísahu, nechť mne postihne tvrdý trest sovětského zákona, všeobecná nenávist a opovržení pracujících.

Ano, pod zorným úhlem takových přísah vedli bitvu v dubnu 1945 o Lanžhot ti, kterým tak bylo souzeno.

Na závěr slíbený či spíše připomenutím uvedený text přísahy branců – vojáků ČSA - Československé lidové armády od roku 1948 po listopad 1989. Můžeme ji srovnávat s dvěma výše uvedenými, nu a ti z našich mladých generací, kteří už k výkonu prezenční vojenské služby povolávání nebyli, protože byla zrušena, si mohou přechyst to, co by přisáhali:

Přisáhám věrnost pracujícím lidu vedenému Komunistickou stranou Československa. Pro obranu socialismu jsem vždy připraven stát pevně v řadách ozbrojených sil Československé socialistické republiky po boku Sovětské armády i armád ostatních socialistických

zemí v boji proti jeho nepřátelům a nasadit i svůj život k dosažení vítězství.

Člověka jako jedince i lidstvo jako takové asi další a další přísahy neminou. Budíž, leč kež by těch vojenských bylo mezi nimi co nejméně. Protože:

KDYŽ ŘEŽOU RŮŽE MUŽI MEČI – NOSÍ JE NA HROBY!

DOVĚTEK K PŘÍSAHÁM

Na začátku tohoto článku jsem slíbil, že znění jednotlivých přísah nebudu nikterak z pohledu sama sebe komentovat. Ale můj pražský přítel historik mne přesvědčil, abych dovětek k nim, s nímž jsem ho seznámil, přece jenom do zpravodaje k přísahám přidal. Zde tedy je:

Přísahy nejsou textově nijak rozsáhlé, ale i tak drsně charakterizují národy a státy ve světle jejich ideologií a existenčních forem: diktatury, totality, nacismus, komunismus. U přísahy vojáků Wehrmachtu dominuje spojení Adolfa Hitlera s Bohem, nebo obráceně, u přísahy rudoarmějců vystrkuje ďábelské růžky Stalinova nemilosrdnost, když milionům vojáků, kteří možná brzo padnou, je dopředu vyhrožováno tresty za provinění se proti přísaze, a přísaha vojinů Československa čpí poslušným poddanstvím jedné politické straně a jejím prostřednictvím jisté cizí velmoci.

Přísahy jsou stigmaty na osudech obrovských lidových mas z jedné části planety Země!

Čerpáno z časopisu Fakta a svědectví

Kuželkáři opět v akci

Radek Janík

Uliční liga v kuželkách zakončila uprostřed února svoji základní část, ve které se spolu utkaly všechny týmy (14) systémem každý s každým. Nejlépe se dařilo družstvu Celníků, kteří prohráli v základní části jen dvě utkání a do play off postupují z prvního místa. Na druhém místě skončili Hodináři, následovaní Drtiči. Určitým překvapením je, že družstvo Hospody u Bartošů, které je několikanásobným vítězem, nepostoupilo mezi první pětku, když v posledním utkání základní části nestačilo na Lužničáky, kteří na jejich konto opanovali pátou příčku. Nejlepším hráčem první části

soutěže byl vyhlášen Štefan Víša z družstva Financů s průměrem 225 sražených kuželek na zápas. Mezi ženami má nejlepší průměr Maleňáková z družstva Hospody (193). Jak se má správně fandit, ukázali rodinní příslušníci na utkání Jablonoáci - Šaďuři. Při rodinném klání se zde sešlo několik pokolení a vytvořili tu správnou bojovnou atmosféru.

Lanžhotští florbalisté stále bojují o postup

Michal Bernát

Florbalová sezona se přehoupala do druhé poloviny. Po vánočních svátcích se lanžhotské áčko pustilo do boje o čelo tabulky. V Regionální lize nás o prvním lednovém víkendu čekal přímý boj o čelo proti rezervě Panthers Otrokovice a SFK Kozel Počenic. V obou případech rozhodovaly maličkosti a Jihomoravané tak vyhráli 3:2 a 5:4. Jedinou kaňkou na těchto důležitých výhrách je zranění neproduktivnějšího hráče Lanžhota, Aleše Škrobáčka, který se i přes zranění drží na 3. příčce KB soutěže. V závěru ledna se však nepoda-

řilo potvrdit předchozí výhry a přišly dvě těsné porážky s odvěkými rivaly z Bučovic a Ivanovic. Situace na čele se srovnala a o postup bojuje až pět mužstev.

Rezerva mužů B bojuje v Jihomoravském přeboru taktéž o postup a zatím úspěšně drží krok s FRC Mikulov a rezervou Alligators Klobouky. Mužstvo je významně doplňová-

*V zápalu boje, tahoun přípravy
Patrik Moravec - foto: Marek Šudrila*

*Radost juniorů po skalpu lídra
soutěže - foto: Aleš Škrobáček*

no o juniorské hráče, kteří sbírají zkušenosti a odvádí solidní výkony.

Mužstvo juniorů hrající 3. ligu juniorů se drží ve středu tabulky. Výkony jsou nevyrovnané a ovlivněné nízkým počtem hráčů, což je způsobeno zraněními. I přes problémy se sestavou se podařilo porazit první tři mužstva tabulky, ale díky nevyrovnanosti výkonů není výjimkou prohra i se slabšími týmy. Nejproduktivnější hráč Jan Trlica se

*Společná fotka přípravy
foto: Marek Šudrila*

drží v TOP 5 soutěže a díky skvělým výkonům si vysloužil pozvánku do 2. ligy juniorů, kde hraje na střídavé hostování v mužstvu Alligators Klobouky.

Mladší žáci a příprava bojují ve svých soutěžích. Mužstvo žáků je tvořeno dvacítkou hráčů, trénuje 3x týdně z toho 2x v Lanžhotě a 1x v tělocvičně Gymnázia Břeclav. Přípravku tvoří 12 hráčů a také trénují 3x týdně. Za zmínku stojí vybraní Michala Konráda do výběru mladších žáků za Ji-

homoravský kraj. Nábor do obou kategorií probíhá celý rok.

Během ledna a února jsme zorganizovali dva ukázkové tréninky ve spolupráci s trenéry

Brankářský trénink - foto: Přemysl Kořínek

ze spráteného klubu Gullivers Brno, hrající nejvyšší soutěže ve všech kategoriích. Pod vedením šéftrenéra Brňanů proběhl trénink pro kategorii mladších žáků. Proběhl také speciální trénink pro všechny brankáře z našeho klubu, který byl veden bývalým extraligovým

brankářem Pavlem Zahradníčkem, který své herní zkušenosti získával v Bulldogs Brno.

Všechny fanoušky a přátele klubu zveme na již 7. ročník badmintonového turnaj pro širokou veřejnost, který se uskuteční 6. března 2016 ve SH Lanžhot.

Více info na: www.florballanzhot.cz

Rybáři a jejich akce v minulém roce

Jiří Košutek

V loňském roce pořádala naše organizace již tradiční akce. V květnu to byly rybářské závody, kterých se zúčastnil hojný počet vyznavačů Petrova cechu.

Počasí nám přálo a závodníci nachytali 380 kusů ryb. Další den se konaly závody našeho rybářského potěru, které jsme spojili s dětským dnem. Naše mládež dokázala, že starší členové mají velkou konkurenci, a nachytala 175 kusů ryb. Počasí nám opět přálo a dětem jsme připravili občerstvení, které měly zdarma. I v letošním roce tuto akci připravujeme a již s předstihem zveme všechny děti. O přesném datu budeme včas informovat.

Avšak naším největším svátkem je výlov rybníka Kout, který se konal koncem října. Účast z řad našich občanů byla hojná, což nás velmi potěšilo. Připravili jsme občerstvení, kde nechyběla klasická makrela, ale také sladkovodní ryby v podobě kapříků smažených hranolek a sumčí polévky.

Jsm rádi, že spolupráce s městským úřadem je velmi dobrá. Díky tomu můžeme využívat rybník Kout na tyto akce a i na přípravy mladých rybářů, ale především na chov ryb, kterými zarybňujeme naše revíry.

V tomto roce bychom chtěli dokončit zpevnění břehů, které již máme z větší části hotové. Celoročně probíhá údržba nejen rybníka Kout, ale i všech našich revírů, které mohou naši spoluobčané využít k procházkám a relaxaci.

O práci naší organizace vás budeme pravidelně informovat. Petrův zdar!

Výlov rybníka Kout

Výlov rybníka Kout

Ušlechtilá krása

Petra Uhrová,
za spolek Koňské stezky Podluží

K bohatému kulturnímu programu v 2. svátek vánoční patří již tradiční svatoštěpánské žehnání koní. 9. ročník byl opět ve znamení příjemného počasí, spokojenosti milovníků koní a velké návštěvnosti. Koním žehnal náš duchovní otec - děkan ThLic. Josef Chyba, akcí provázela Jana Krásná.

48 koní si přijelo vyprosit zdraví a oprostít se od neduhů na další rok. Šla si široká skupina plemen i účastníků

od nejmladších až po ty každoroční. Dvacet čtyři koníků bylo zapřaženo a stejný počet byl taktéž pod sedlem. Všichni nepocházeli jen z Lanžhota, dorazili i z okolních vesnic a Slovenska.

Tato událost je v kraji už tak vyhlášená, že se ozvala Česká televize, aby zdokumentovala slavnost a vůbec naši tradici – práci s koňmi po celý rok.

Žehnání koní - foto: Kateřina Paulíková

Žehnání koní - foto: Kateřina Paulíková

Pořad „Folklorika“, odvysílaný přibližně na konci letošního roku, vzdá hold lanžhotským formánům a jezdcům. Neboť jak sami řekli, tato ušlechtilá krása je pro nás časově náročná, ale věnujeme se jí s nadšením, zapálením a radostí.

Děkujeme všem, co nám pomohli k zdárnému průběhu žehnání a přišli nás podpořit. Těšíme se na 10. ročník, ale i další akce v tomto roce jako jsou Májová vyjížďka, Den koní a Hubertova jízda.

Zíma u skautů

Vít Kocmánek

Rok se s rokem sešel a my jsme předvánoční čas už tradičně zakončili vánoční besídkou. Rozdali jsme si vlastnoručně vyrobené dárečky, ochutnali cukroví a zhlédli připravené i improvizované scénky. Samozřejmě nemohly chybět vánoční koledy. Ke spánku jsme se uložili v klubovně. Ráno se část z nás vypravila k chatě na Kazůbek ozdobit stromček dobrotami pro zvíátka a druhá část jela do Břelavi pro betlémské světlo, které přivezli skauti vlakem z Brna. Se světlem se šlo už tradičně pěšky přes Pohansko a obě části se sešly na Kazůbku, odkud jsme zpátky do Lanžhota šli spolu. Betlémské světlo jsme v neděli přinesli na mši svatou, kde ho duchovní otec požehnal.

Bantuové

Něco o životě

Jan Vitásek

Pochutnával jsem si na Hakalíkově modré klobásce
a přes okno pozoroval nádherného strakapouda,
jak mávajíc křídly vznešeně k nebi vzlétá,
a došlo mi, že život je i přes všechny problémy nádherný
jako rozkvetlá meruňka nebo krásná obnažená žena
na rozkvetlém paloučku uprostřed léta.

Tak se rozhoduji, že tady mezi vámi nejspíše zůstanu.
Došlo mi, že i tady v Lanžhotě, stejně jako v Beskydech,
je spousta starostí, ale také moře dobra a sladkých radostí.
I tady potkávám lidi, kteří mají tvářičky červené od sluníčka
a jiní je mají fialové od zášti a také od zlosti.

Na ty fialové však i tady osobně z vysoka prdím.
Vždyť někteří z nich ani lepší být nechtějí.
Já mám strašně rád ty, kteří hezky pozdraví, podají ruku
a přitom se krásně a upřímně lidsky na člověka usmějí.

**Vždyť bychom tady měli být proto, abychom poctivě pracovali,
měli se rádi a náš život jen nepromarnili, ale hezky ho užili.**

**Pán Bůh nás tu neposlal proto, abychom se na sebe
SE ZLOSTÍ JEN ŠKAREDILI!**

Bohužel můj život byl mnohdy špatný a mnoho věcí by mělo být jinak.

Jsou věci, na které chci zapomenout.

A pokud možno na ně raději už nikdy nevzpomínat!

12. Reprezentační ples ZŠ Masarykova Lanžhot

foto: Miroslav Petrla

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 900 ks
vydává město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot
e-mail: redakce@lanzhot.cz, tel: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Kateřina Paulíková, telefon 519 336 107, e-mail: paulikova@lanzhot.cz
Redakční rada: E. Klvaňová, J. Petrlová, P. Vlasák, S. Markovičová
Vyhrazujeme si právo na úpravu textů. Vyšlo: březen 2016
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o, www.svetreklamy.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. Číslo MK ČR E 11687
Uzávěrka zpravodaje 2/2016 – 20. 5. 2016
Názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Společenský ples města Lanžhot

foto: Kateřina Paulíková

